

Salezijanski vestnik

maj-junij 2010

3

Glasiló za salezijansko družino in prijatelje don Boska letnik LXXXIII skupna številka 565

pogovor

**Za promocijo vrednot
življenja in družine**

na strani mladih

**Salezijanski mladinski
center Sevnica**

mučenec Grozde

Svetilnik mladim

{ vsebina }

SALEZIJANSKI VESTNIK

Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska; dvomesečnik

Številka 3 | skupna številka 565
Leto 2010 | letnik 83
ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

mama design

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o. Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik
je l. 1877 ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku

je začel izhajati leta 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 131 državah.

Darove za vzdrževanje

Salezijanskega vestnika in za druge
namene lahko nakažete
na račun.

Salezijanci | Rakovniška 6
1000 Ljubljana

SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik
Rakovniška 6
1000 Ljubljana

telefon: 01/42.73.028

e-pošta: vestnik@salve.si

splet: www.donbosko.si

pogled na salezijanski svet
salezijanski pogled na svet

kolumna

4 Majski vrtovi

povabilo na pogovor

6 Za promocijo
vrednot življenja in družine

družina

8 Odprtost za življenje,
za to, kar prinese

oče in učitelj

10 Čas in kraljestvo

molivci

12 Sveta evharistija,
sonce mojega življenja

obletnica

14 Don Rua podpre ustanovitev
zavodov na slovenskih tleh

misijoni

18 Misijoni brez meja

majcen

20 Učitelj na osnovni šoli na Radni

maj-junij

6

16

mučenec lojze grozde

22 Svetilnik mladim,
neomajno na strani dobrega

novice

24 22. inšpektorialni zbor
24 Srečanja animatorjev
25 Postne duhovne vaje 2010
26 Don Bosko fest in obljava
salezijank sotrudnic

obraz

28 Nalezljivo ljubezniva svetost

Vir vseh luči

s. Mojca Šimenc, inšpektorica HMP

Dragi prijatelji, odštevalnik na ustrezni internetni strani vne-to napoveduje približevanje 13. junija. Dneva, ki bo v Sloveniji, prvokrat v tem stoletju in tisočletju, zaznamovan s slovenskim evharističnim kongresom. Javno bomo (po)častili Jezusa v naj-svetejšem zakramentu in javno pričevali, da je on *Sonce našega življenja*. To je velik dogodek za naš narod. To je nova spodbuda za vero in upanje, saj se nam v tem obdobju najbrž godi podobno, kot se je dogajalo ob času prejšnjega kongresa. V tistih letih se je namreč nekomu zapisalo: » ... *ljudje kot slepci težko hodijo/ brez ciljev, cest v nejasnost blodijo/ zavrgli prave, ravne so poti/ zavrgli Sonce, to luč vseh luči*/... Ne vem, ali smo Boga zavrgli, pozabili ali zanemarili, a oblak brezbržnosti je nedvomno razširil svojo senco nad narod in nad posameznike. Ne bi pa se mi izpisale te vrstice – saj kljub resnici vlečejo duha v žalost – če ne bi prišle izpod peresa našega bodočega blaženega.

Lojze Grozde ... Velik in še neznan lik ... Razglašen bo kot mučenec, a smrt ni bila odvisna od njegove izbire. Bolj me pretrese svetost njegovega življenja. Na primer, njegov osebni odnos do Boga in do evharistije, o katerem je pričeval z življenjem, molitvijo in odločitvami. Nagovarja me njegovo prepričano krščanstvo, zavest, da je poklican in poslan, da ljudem pokaže pot do evharistije. V isti pesmi pravi: *Jaz bom pa stopil v sredo naših dni,/ potegnil jim obvezo raz oči,/ pokazal prave, ravne jim poti,/ ki vodijo do vira vseh luči ...*

V Najsvetejšem nas vabi vir vseh luči. Zdi se mi, da nas Lojze danes vprašuje: Ali si upamo najprej z lastnih oči potegniti obvezo, da bi zagledali pravo in ravno pot? Ali si upamo prositi za tako notranjo svobodo, da bomo znali brezpogojno sprejemati Kristusa? Ali sprejemam izziv evharističnega kongresa z namenom, da bi Kristus bolj postal luč in pot zame?

Mojca Šimenc

Majski vrtovi

Janez Vodičar; foto: Grega Valič

SPREHOD V MAJSKIH DNEH JE ŠE posebej prijeten, če nam iz hrupnih in hitro pregretyh ulic uspe ulti v naravo. Dolge vožnje in pretehtano načrtovanje vzamejo takemu pohajkovanju obilico spontanega veselja. Hitro, in že sem med predmestnimi vrtovi, ki se bohotijo z majskim zelenjem, ki kar kipi od življenja. Sončno popoldne tako z lahkoto postane sila, ki mi da moč za spopad s težavami vsakdanjega dela. Poln svobode se hitro odpravim na majski sprehod med bližnjimi vrtovi. Nič me ne moti, da so na svojih vrtičkih že ljubitelji domače zelenjave, še manj, da srečujem prav take kot sem sam. Hitro in z nasmeškom se pogledamo in že gremo sproščeno naprej. Kolesarji urno drviyo svojim novim kilometrom naproti. Vse je del enega samega pomladnega prebujanja in brstenja, še poznopopoldanska utrujenost po obilnem kosilu izgine.

Izza vrtnih ograj se sliši prijetna družba. Izza mnogih živih mej, ki zakrivajo pogled nepovabljenim, se vijejo dimna znamenja. Vonjave po sveže pečenem mesu in zelenjavi se omamno širijo med mimoidoče. Ne da bi hoteli, se pogled hitro obrne v mamljive vrtove. Čeprav sit in z željo, da bi s sprehodom pospešil prebavo, si ne moreš kaj, da ne bi začutil željo po tem, da bi se pridružil živahni skupini okrog žara.

Je res samo hrana, ki nas vabi? Gotovo je prijeten vonj, ki nam dela skomine. Še bolj pa sproščenost skupine, okolje in celotno doživljanje v nas prebuja temeljno potrebo, ki jo vsi čutimo: biti okrog mize v varnem in prijetnem okolju. Človek je že od nekdaj prirejal obredne gostije. Ne gre le za požrešnost, še manj za pijančevanje ali golo druženje: gre za varnost in sprejetost. Vsak izmed nas potrebuje eno in drugo. Kaj pomaga otroku govoriti, da je varen in sprejet, če tega ne čuti. Prav to lahko močno začutimo ob vonjavi in okusu dobre hrane v prijazni družbi sredi narave. Saj smo včasih po takih druženjih celo bolj utrujeni kot spočiti, a vendar nam to da neko notranjo moč.

Pri zadnji večerji je podobno Kristus poskušal apostolom dati prijetno okolje in otpljivo znamenje varnosti in sprejetosti. Ko je bila prva skupnost najbolj izpostavljena nevarnostim, je potrebovala hrano za to. Kristus ni samo govoril v varnem zavetju dvorane zadnje večerje, v svetem okolju obhajanja judovske velike noči in vonju, okusu kruha in vina je ponudil vidno znamenje božje milosti za varnost in sprejetost. Če smo v letu evharistije, bi se morali najprej vprašati, ali res ob vsakem nedeljskem srečanju okrog oltarne mize doživljamo prijetnost druženj na naših vrtovih. Še posebej, ker varnosti in sprejetosti, ki si ju lahko damo kot božje občestvo, ne moremo nikjer drugje v taki polnosti prejeti. Nevarnosti, ki ogrožajo življenje: bolezni, nesreče, dvomi, razočaranja, bomo težko odpravili ob še tako dobri družbi, ob še tako polnem žaru najboljših jedi sredi najprijetnejšega vrta.

Majski vrt je poln življenja, vablljivost druženja v tem času je tako polna pričakovanja in odprtosti, da se lahko z lahkoto prevesi v objestnosti take ali drugačne mere. S pokvarjenim želodcem, glavobolom, opravljanjem, vrtom polnim smeti, zavrženo hrano in užaljenim gostiteljem si ne pridobimo prav veliko veselja do življenja. Zato priti k oltarni mizi ne pomeni, da lahko pozabimo na pamet in dolžnosti. Sprejetost in varnost lahko dosežemo le v pristnem, življenju odprtem prostoru. Če praznujemo leto evharistije in se veselimo tega daru za naše življenje, bi se morali odpreti najprej notranjemu hrepeneju. Nam je še to tako prijetno dišeča hrana kot vabljivi majski vrtovi, nas tam vedno čaka skupnost, ki je vredna zaupanja? Kristus je gotovo tam. Kako si pogrnmemo mizo, se posedemo okrog nje in razdelimo njeno bogastvo, pa je odvisno od vsakega izmed nas. Bog daje življenje, svoj kruh, vrtove urejamo sami, zato ob nedeljski mašni daritvi, ko me tam ni, nekaj bistvenega manjka: jaz in moj del odgovornosti do skupnosti.

Za promocijo vrednot življenja in družine

Tilen Mlakar je absolvent teologije in eden od ustanoviteljev KUL.si, Zavoda za družino in kulturo življenja. Poleg pisanja diplome in dela z mladino pri projektu Skala ureja spletno stran Zavoda, www.24kul.si.

24KUL.si je portal Zavoda za družino in kulturo življenja. Nam lahko poveš kaj več o Zavodu, o samem portalu, kdaj ste nastali in zakaj?

Zavod je bil ustanovljen lani s strani nekaj mladih kristjanov, državljanov, ki smo želeli biti družbeno aktivni. Podprl nas je dr. Tadej Strehovec, predavatelj na Teološki fakulteti, ki nam je ponudil tudi pomoč v obliki infrastrukture – dobivamo se na Viču, kjer nam je dal v uporabo prostore. Portal 24KUL.si in elektronske novice so pa zaživele ob koncu lanskega leta. Zaradi vladnega predloga Družinskega zakonika smo malo bolj pohiteli, kot bi sicer, tako da je naša spletna stran še malo v povojih – moramo jo še oblikovno in vsebinsko dopolniti. Na portalu počasi gradimo vsebino in tudi elektronske novice, za katere

smo se zavezali, da jih bomo pošiljali vsak teden. Te nas nekako spodbujajo, da pišemo nove in nove članke in imamo vedno več vsebin.

Omenil si, da vas je predlog vlade za spremembo Družinskega zakonika spodbudil, da ste malo pohiteli. Se trenutno ukvarjate predvsem s tem predlogom in državljanskimi aktivnostmi v zvezi s tem?

Naš namen je širši od samega Družinskega zakonika. Na splošno je namen zavoda in tudi spletnega portala promocija vrednot družine, zaskonske zveze in življenja na splošno. Navdušuje nas gibanje, ki je v tujini poznano kot "Pro Life", "Za življenje", po katerem se zgledujemo. Z neka-

▲ Tilen Mlakar

terimi članki se dotikamo tudi drugih tematik, je pa res, da so teme v zvezi z Družinskim zakonikom trenutno v ospredju.

Ste tudi pobudniki peticije "Za družino in pravice otrok"...

V bistvu nismo mi pobudniki, ampak je pobudnik Civilna iniciativa za družino in pravice otrok, je pa res, da delujemo zelo povezano. Ker se strinjamo s tem, kar ona predstavlja v kontekstu Družinskega zakonika, smo ji mi kot zavod ponudili določeno infrastrukturo.

Vrednota družine se dandanes zdi ogrožena. Kaj jo ogroža in kako se želite vi proti temu borovati?

Lahko bi rekel, da sta dve ravni: ena je ta, za katero si prizadevamo

© K. Ban

tudi zdaj v tej zgodbi z Družinskim zakonikom – se pravi raven pravne ureditve države. Če so v državi slabi pogoji za mlade družine, za nastanek družin, če si mlade družine ne morejo privoščiti svojega stanovanja in normalnih pogojev za življenje, potem se jih bo tudi manj odločalo za ustanavljanje svojih družin ali pa bodo odlašali, se odločali za manj otrok ... Druga raven je pa vrednostni sistem, ki vlada v neki družbi. V Sloveniji družina ni tako velika vrednota, kot bi si želeli. Sicer v kakšnih javnomnenjskih anketah večina še vedno postavlja družino na prvo mesto vrednot, če pa pogledamo npr. rodnost, število otrok, brez katerih družine seveda ni, smo na repu svetovne lestvice. Povprečno število otrok pri nas je 1,2 otroka na žensko, kar pomeni, da nam kot narodu grozi izumrtje, če ne bomo česa spremenili.

Kakšna je tukaj vloga krščanskih vrednot, krščanskega pogleda na družino? Kako lahko s krščanskim pogledom na družino soustvarjamo to pozitivno podobo družine v družbi?

Krščanski pogled na družino je definitivno tisti, za katerega smo prepričani, da ustvarja najboljše pogoje za rast in razvoj otrok. Krščanski pogled je vedno usmerjen v življenje – Cerkev je tista, ki vedno nasprotuje vsem poskusom, da bi ustavili, uničili življenje: je proti splavu, evtanaziji in podobnim stvarim. Pomembna vrednota je zakonska zveza, ki je trajna ustanova in kjer zakonca gojita medsebojno ljubezen, spoštovanje, zaupanje in je najboljša podlaga za novi rod, za vzgojo otrok.

Kaj lahko posameznik, ki je tako del Cerkve kot civilne družbe, naredi za promocijo družine in življenja? Kako lahko pomagamo Zavo-

du za kulturo življenja?

Prva stvar, ki jo lahko vsak naredi, je, da se na volitvah odloči za tiste politike, za katere verjame, da se bodo najbolj trudili za vrednoto družine in življenja. Druga stvar: vsak ima možnost, da se oglašja v medijih – v pisnih bralcev ali na kakršenkoli drug način. Vsak lahko tudi deluje v politiki, na lokalni ali na državni ravni, in se trudi za te vrednote ter jih na vse mogoče načine spodbuja.

Zavodu KUL.si in našemu mediju lahko pomagate tako, da nas podprete finančno, lahko nam pa tudi pošljete kakšen zanimiv članek na temo družine in življenja ter tako pomagajte dvigniti kvaliteto našega medija. Pred vsem tem pa je seveda zanimanje za dogajanje okoli nas, spremljanje medijev, tudi brezplačnih E-novic 24KUL.si, na katere se lahko vsak naroči prek naše spletne strani.

Lahko se tudi vključite v Civilno iniciativo za družino in pravice otrok. Najprej lahko podpisete peticijo, če je še niste, potem pa lahko v svojem kraju organizirate srečanje s predstavniki Civilne iniciative. Na teh srečanjih Civilna iniciativa predstavi situacijo glede Družinskega zakonika, čemur sledi pogovor. Veliko krajev po vsej Sloveniji so že obiskali. Tudi Civilno iniciativo lahko podprete s svojimi prispevki. Za svoje delovanje nimamo nikakršnih drugih sredstev – vse se napaja iz prostovoljnih prispevkov. Vsak, ki neki nalogi, neki službi, posveča več ur na dan, mora nekako preživeti, tako da so ti prispevki nad vse dobrodošli. Kako lahko Civilni iniciativi bolj specifično pomagata, pa lahko vsak prebere na naši spletni strani www.24kul.si.

S kakšnimi izzivi ste se srečevali, ko ste ustanovili Zavod za družino in kulturo življenja? Ste se srečali s kakšnimi nasprotovanji? Kakšen je

© K. Ban

bil odziv medijev?

Za zdaj, hvala Bogu, kot medij nimamo kakih slabih izkušenj. Največja težava, s katero se spopadamo, je trenutno finančni vidik – nabiramo denar, da bi si lahko uredili spletno stran, z drugimi mediji pa do sedaj nismo imeli slabih izkušenj. Navadno nas kar povezujejo s Civilno iniciativo, je pa res, da bi nas, tako Civilno iniciativo kot 24KUL.si, radi stlačili v nek kalup – aha, to je pa Cerkev – na tak način se danes na žalost poskuša diskreditirati državljane, ki želijo sporočiti svetu svoje vrednote.

Vzpodbudna beseda za konec ...

Včasih se nam zdi, da so zakonodaja in poslanci nekje tam daleč od nas, ampak vse, o čemer se oni odločajo, kar sprejemajo, še kako vpliva na naše življenje. Zato velja vzpodbuda za vse državljane in državljanke, da naredimo vse, kar je v naši moči, da pozitivno vplivamo na našo družbo, da od znotraj spreminjamo kulturo, s tem da z delom in zgledom promoviramo vrednote življenja in družine.

Pogovarjal se je Klemen Ban.

Odprtost za življenje, za to, kar prinese

Alenka in Blaž Babnik

Družina Alenke in Blaža Babnika z majhnimi otroki Simono, Tadejem in Rokom, živi v Dolu pri Ljubljani. V letu duhovništva spregovorita tudi o doživljanju poklicanosti v duhovništvo v svojem bližnjem sorodstvu.

Kratka predstavitev, vajine korenine, od kod izhajata.

Blaž: Oba izhajava iz ne čisto tradicionalnih krščanskih družin iz napol vaškega okolja. Svoje otroštvo sem preživel v Litiji, ki je bila ves čas na meji med vasjo in mestom. Imam skoraj dve leti starejšega brata Jureta, ki je salezijanski duhovnik, in 10 let mlajšo sestro, ki je še študentka. Doma smo bili posredno povezani s kmetijo, ker sta oba starša izvirala iz kmečkih korenin. O veri v družini nismo govorili, živeli pa smo jo prek obredov v cerkvi in pomoči ter sodelovanja v župniji.

Alenka: Pred poroko sem bila doma v Zaborštu oz. Dolu pri Ljubljani, ki je prav tako vaško okolje. Imam 2 leti mlajšega brata Matevža in 8 let mlajšo sestro Katjo, ki zaključuje štu-

dij. Doma smo imeli kmetijo, čeprav sta bila oba starša zaposlena, ker jo je oče prevzel po nesreči, v kateri je izgubil starše. Z Blažem imava precej sorodno ozadje. Tudi pri nas doma smo bili vpeti v versko in župnijsko življenje. Prav tako pa smo imeli precej izkušenj z "nesrečami" oz. zdravjem. Tako je bila mami nekaj časa doma, ker je bila sestra v otroštvu precej bolna, kasneje pa je brat doživel prometno nesrečo, v kateri je bil hudo poškodovan. Seveda ni nihče govoril o tem, da je to božja volja, vendar je bila naravnost staršev in celotne družine, da sprejmemo križ, ki ga prinaša življenje. Ko sem govorila o podobnosti, je Blažev oče prav tako doživel hudo nesrečo pri delu v gozdu, ko je bil Blaž še majhen.

To je bilo vajino otroštvo. Kaj pa mladost in sedanjost?

Alenka: Oba sva imela to srečo, da sva lahko študirala, kar sva si sama izbrala in sva verjela, da naju veseli. Jaz sem doštudirala ekonomijo. Poročila sva se v letu 2003. Pred tem sem tudi zaključila študij in dobila redno zaposlitev. Malo pred poroko sva s pomočjo obojih staršev kupila stanovanje v Litiji, kjer sva tudi nekaj let živela. Kmalu po poroki sem zanosila in dobila sva Simono. Začela sva sanjati o svoji hiši, čeprav si še nisva čisto predstavljala, kje in kako. No, pred dvema letoma smo se preselili v hišo, ki smo jo zgradili v Zaborštu. Med gradnjo se je družina povečala še za enega člana, Tadeja. Kmalu po nastanitvi v novi dom pa se je rodil še Rok.

© družina Babnik

Blaž: Jaz pa sem doštudiral elektrotehniko in se odločil za nadaljevanje študija, vendar se nisem takoj redno zaposlil. Danes opažam, da potem, ko si poročen oz. nisi več študent, ni več toliko časa za razmišljanje o odločitvah, samem sebi, ravnanju drugih ... Ko se sedaj oziram nazaj, vidim, da sva v času od poroke prišla precej daleč, tako v odnosu med nama kot odnosu do otrok in tudi v tem, da sva lahko v svoji hiši in to zaenkrat, hvala Bogu, brez večjih pretresov.

Morda so to sadovi vajine mladosti? Kako sta se pripravljala na zakon?

Blaž: Težko bi rekel, da sva se v mladosti prav neposredno pripravljala na zakon. Vse skupaj je bolj kot ne posredna priprava. Dejavnosti v raznih skupinah so kot brušenje kamnov v reki. Najprej si še precej oster, vendar te leta zgladijo in obrusijo, da znaš biti v odnosu s soljudmi. Sam sem bil od srednje šole naprej pri mladinskem verouku, kjer smo samo čakali, da je verouka konec in potem lahko počnemo še kaj drugega. Kasneje sem se pričel udeleževati tudi programov salezijanske mladinske pastorale (SMP), čeprav sem takrat doživljal malce krize zaradi pubertetniškega upora. V župniji sem bil aktiven pri skavtih, kasneje pa smo z Juretom tudi naredili prvi oratorij v župniji in ga še nekaj let vodili.

Alenka: Tudi jaz sem bila aktivna pri oratoriju v domači župniji. Prek salezijancev sem odšla tudi na svetovni dan mladih v Parizu, za kar Blaž pravi, da sva se tam prvič videla, čeprav še nisva čisto vedela, da sodiva skupaj. Kasneje sva šla tudi, zopet preko SMP, na svetovni dan mladih v Rim, kjer pa sva spregovorila tudi že kakšno besedo v skupini in na avtobusu. Neposredno sva se na zakon pripravljala v šoli za zakon pri jezuitih.

▲ Družina Babnik

© družina Babnik

Ko malo omenjata letnice, vidim, da sta še precej mlada, omenila sta da imata tri otroke stare do 6 let.

Blaž: Vsak dan sva starejša (smeh).

Alenka: No sedaj sva že oba preko 30. Simona se nama je rodila v prvem letu zakona in je sedaj stara 5 let in pol. Nekaj let je preživela v Litiji, tako da ji bodo najbrž kakšne podobe tudi ostale v spominu. Tadej je star 3 leta in pol, in se je rodil v jeseni ravno kakšen dan po tistem, ko smo zaključili streho. Rok pa se je prav tako rodil v jeseni in je star 1 leto in pol.

Blaž: Če se malo pohecam, se pri razmaku kaže, da sva oba iz bolj eksaktnih ved. V resnici pa gre za to, da si odprt za življenje oz. to, kar ti bo prineslo. Ni tako, da bi si pred poroko predstavljala, da bova v 5 letih naredila hišo in imela tri otroke. Dokler nimaš prvega, te bolj skrbi, ali jih boš sploh lahko imel. Ko se rodi, nehote najprej pogledaš roke in noge, če ima vse prste. To so trenutki, ki pridejo za teboj in o katerih moraš kdaj pa kdaj tudi razmišljati. Potem na to gledaš bolj kot na dar.

Večkrat prideta ob nedeljah k maši na Rakovnik.

Blaž: Pridemo zaradi več razlogov. Ugotovili smo, da do Rakovnika v nedeljo z avtom sploh ni tako daleč. Ura nam ustreza, če hočemo iti k maši vsi. Prav tako nam je všeč

prostornost cerkve, kjer otroci lažje zdržijo.

Alenka: Poleg tega so pridige prav zanimive. Po maši včasih še kakšno rečemo z Juretom. Otrokom so bile všeč jaslice z ribicami. Sicer imava malce slabe občutke, ker se neka ne vključujemo v domačo župnijo, vendar je zaenkrat to skoraj edini način, da gremo k maši vsi skupaj.

Blaž - tvoj brat je duhovnik, salezijanec: kaj ti (vama) to pomeni, kako sploh doživljata pomen duhovništva danes?

Blaž: Na njegov poklic gledam podobno kot na svojega. To, da je v določenem trenutku začutil poklicanost v to smer in ji je sledil, se mi zdi pravilno. Zdi se mi, da je potem potrebno kdaj tudi vztrajati in se ne preveč vpraševati, kakšno bi bilo življenje, če bi si izbral kaj drugega.

Alenka: Meni je pri salezijancih všeč to, da precej razvijajo programe za otroke in mladino. Tako oratorij po župnijah, kot recimo na Rakovniku, ko imate glasbeno šolo in mladinski center ter druge dejavnosti. Spoštujem tiste, ki se odločijo za duhovništvo in obenem pričakujem, da bodo imeli toliko moči in milosti od Boga, da bodo na svoji poti vztrajali.

Blaž: Tako kot je najina naloga in trud, da ohranja zakon in vero živo in kolikor se da, praktično živiva krščanstvo.

Čas in kraljestvo

Pascual Chávez

Edini pomen življenja je v tem, da pomagamo zaživeti Božjemu kraljestvu (Tolstoj).

© Franco Parachini

Evangelij po Marku, ki je najstarejši med evangeliiji, Jezusov začetek oznanjevanja prikaže s preprosto in kratko sintezo ter nenavadno zgoščeno: »Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju« (Mr 1,15). Rečemo lahko, da je vse Jezusovo sporočilo zaobjeto v teh štirih, neločljivo povezanih izrazih.

»Čas se je dopolnil«

Vsa zgodovina izraelskega ljudstva je v odnosu med Bogom in njegovim ljudstvom. V središču je mesijanska obljuba in pričakovanje njene izpolnitve. V teku stoletij je Izrael šel skozi mnoge nesreče – vojne s sosedmi, razkosanje enotnega kraljestva, deportacije, razrušenje mesta in templja, versko preganjanje. A kljub temu upanje nikoli ni umrlo, saj so vedno zaupali Bogu, ki je zvest danim obljubam. Z Jezusom pa to pričakovanje preneha.

»Božje kraljestvo se je približalo«

Božje kraljestvo je osrednja vsebina te dopolnitve. Ne gre za vzpostavljanje novega družbenopolitičnega sistema, ki bi bil sicer drugačen od človeških kraljestev, ampak za oblast nad izvoljenim ljudstvom in nad vsem človeštvom – kot pove liturgija: »Kraljestvo pravičnosti, ljubezni in miru,« povezano z osebo Jezusa Kristusa. Origen z izvirnim izrazom trdi, da je Jezus Kraljestvo sam v sebi (Autobasileia), zato sprejeti Kraljestvo pomeni sprejeti Jezusa v svoje življenje.

»Spreobrnite se«

Vse se zdi še bolj jasno v tretjem izrazu – spreobrnite se. Spreobrnje-

nje, sprememba smeri, k čemur vabi Jezus, ima svojstveno obliko. Grški izraz metanoia nakazuje na bolj zvesto izpolnjevanje postave, na spremembo načina razmišljanja in presojanja, na preoblikovanje srca.

»Verujte evangeliju«

Spreobrnjenje se konkretizira v veri. Jezus vabi, da se odpremo Božji ljubezni, ki se kaže na nov način, bolj dokončen in presenetljiv. Evangeliiji ne skrivajo, da je Jezusovo oznanjevanje znamenje, ki se mu nasprotuje (prim. Lk 2,34). Žalostna je ugotovitev, da njegovo sporočilo, njegova osebnost, ni bila za vse »vesela novica«, pač pa, nasprotno, zlonosna vest in nesprejemljiva, ki ga je peljala na križ.

Za don Boska je pravo spreobrnjenje neločljivo od veselja, saj pomeni sprejeti Jezusa in njegovo veselo sporočilo, da nas Bog, naš Oče, ljubi in da torej ne moremo živeti kot njegovi sinovi in hčere, če med seboj ne živimo kot bratje. Kdor se noče spreobrniti, živi v mraku, samoti, žalosti. Spomnimo se na veselje dobrega pastirja, ko je na rame zadel izgubljeno ovco, ali na ženo, ko je našla izgubljeno drahmo, ali na očeta, čigar sin je bil mrtev in se je vrnil v življenje, je bil izgubljen in je najden. V spisih sv. Janeza Boska najdemo to povezavo med spreobrnjenjem in veseljem, kot je to zgovorno v življenjepisu Mihca Magoneja. Njegova sprememba življenja mu omogoči okusiti to isto veselje, ki ga je tako zavidal svojim prijateljem, in uvideti vrednost pobožnih vaj, ki so se mu prej zdele tako težke. To je pomenil začetek poti svetosti, ki je bila v don Boskovem oratoriju v tem, »da smo veseli«. ■

Češčenje

*Beseda, ki je že iz rabe
in je mnogi ne razumejo več.
Če pa že, koga naj bi častil človek
postmoderne dobe,
ki v središče vsega postavlja predvsem sebe?*

*Ki sprejema čast od človeka
in časti malike današnjega časa.*

*Ki hlasta za imetjem, oblastjo in užitkom
in ne ve, kam in kje bi zasidral svoje
življenje.*

*Ki se ne more sprijazniti z dejstvom,
da ni absoluten gospodar vsega.*

*Ki se upira svojemu Stvarniku
in ga ne priznava.*

*Koga naj bi človek današnjega časa
častil in zakaj?*

*Njegovo srce je preveliko,
da bi ga mogli napolniti sodobni maliki,
imetje, oblast in užitek.*

*Češčenje,
drža, vredna dostojanstva, ki nam je dano;
nam, ki smo ustvarjeni za to, kar nas
presega.*

Besedilo: s. Marija Žibert

© M. Suhovertnik

Sveta evharistija, sonce mojega življenja

Dragi molivci in molivke za duhovne poklice! V soboto 27. marca je prišla iz Rima vesela novica za vse slovenske kristjane, da je sveti oče Benedikt XVI. potrdil dekret o mučeništvu Božjega služabnika Lojzeta Grozdeta. S tem dekretom je dano dovoljenje za slovesno beatifikacijo, ki naj bi bila 13. junija na slovesnem slovenskem evharističnem kongresu v Celju. Za ta datum so se slovenski škofje odločili zato, ker je Grozde dosegel duhovno zrelost in jo okronal z mučeništvom v moči svete evharistije, ki je kruh močnih za sveto življenje in še posebej za junaško pričevanje, kot imamo zgled v številnih mučencih Cerkve.

Mladi mučenec, osemnajstletni gimnazijec Lojze Grozde, je bil zajet in mučen na prvi petek, 1. januarja 1943, in umorjen na prvo soboto, 2. januarja 1943. V programu duhovnega življenja, ki si ga je sestavil na duhovnih vajah julija 1942, je zapisal geslo: »Sveta evharistija, sonce mojega življenja!«

Sveta maša s svetim obhajilom je bila v središču njegovega življenja. Sveto obhajilo je Lojze Grozde v zadnjih letih gimnazijskega študija prejemal vsak dan in tako vplival tudi na sošolce, da so hodili pogosto k obhajilu.

Tudi na počitnicah je hodil, če je le mogel, k vsakdanji sveti maši in svetemu obhajilu, kar je bila velika

žrtev zaradi oddaljenosti in zato, ker je bilo treba pred obhajilom biti tešč. Domači župniji je bil s pobožnim prejemanjem svetega obhajila v veliko spodbudo.

Na svoj zadnji prvi petek, 1. januarja 1943, je prejel sv. obhajilo v stiški baziliki kot popotnico. Dr. Anton Strle je v knjigi Slovenski mučenec Lojze Grozde zapisal: »V nedeljo, 28. decembra, je Lojze za pripravo na prvi petek in obenem za novo leto ter za prvo soboto v mesecu opravil sv. spoved. Saj je sploh imel navado, da je bil vsako drugo sredo pri spovedi, ker je hotel na evharistični dan v tednu, v četrtek, sveto obhajilo sprejeti posebno lepo pripravljen. Naslednji dan se je odpeljal s sanmi, s katerimi je šel prijatelj brat v Ambrus, in se je ustavil za en dan pri prijateljevih sorodnikih. Takoj je šel v cerkev, da si jo ogleda in se pomudi ob sv. Rešnjem Telesu. Čez dan je pomagal pri sekanju drv. Na novega leta dan se je s sanmi odpeljal v Stično, kjer je opravil spravno pobožnost prvega petka. Zadnjikrat v življenju! To je bila obenem njegova sv. popotnica ...« (prim. V šoli najsvetejših src 11).

Božji služabnik papež Janez Pavel II. nas je v svoji evharistični okrožnici Cerkev iz Evharistije povabil: »Napotimo se, dragi bratje in sestre, v šolo svetnikov, velikih oznanjevalcev resnične evharistične pobožnosti. V njih dosega teologija evharistije polni sijaj doživljanja, prevzame nas in tako rekoč ogreje.«

V apostolskem pismu Ostani z nami, Gospod! pa je zapisal: »Pred

očmi imamo svetnike. V evharistiji so našli hrano za pot popolnosti. Kolikokrat so točili solze, ko so okušali tako veliki zakrament in kolikokrat so pred oltarnim zakramentom doživljali neizrekljive ure nebeškega veselja?» V istem pismu še spodbuja vernike: »Vi, dragi verniki, vnovič odkrijte dar evharistije kot luč in moč za svoje vsakdanje življenje v svetu, pri nalogah svojega poklica in v najbolj raznolikih okoliščinah. To vam bo pomagalo, da boste v polnosti živeli lepoto in poslanstvo družine.«

Spoštovani molivci, naj nas besede Božjega služabnika Janeza Pavla II. in zgled mučenca Lojzeta Grozdeta v neposredni pripravi na evharistični kongres utrdita v veri in ljubezni do svete evharistije. Mučencu Grozdetu priporočimo današnji mladi rod in zadevo novih duhovnih poklicev, ki jih Cerkev tako potrebuje.

Vse pa vabim, da se udeležite tradicionalnega molitvenega srečanja za duhovne poklice, ki bo 29. maja z začetkom ob 9. uri v Ljubljani na Rakovniku v svetišču Marije Pomočnice ...

Ivan Turk, voditelj SMZ

nameni molitve

MAJ

Molimo, da bi nas Marija, žena evharistije, prek šmarnične pobožnosti pripravila na slovesno obhajanje evharističnega kongresa.

JUNIJ

Molimo za blagoslov evharističnega kongresa in ohranitev njegovih sadov.

JULIJ

Naj mučenec Lojze Grozde izprosi stanovitnost in zvestobo letošnjim novomašnikom, mladini pa ljubezen do evharistije in do duhovnih poklicev.

© D. Gačnik

*Gospodova slava naj traja na veke,
Gospod naj se veseli nad svojimi deli.
Pogleda na zemljo in ta se strese,
dotakne se gorá in te se kadijo.
Pel bom Gospodu v svojem življenju,
igral bom svojemu Bogu, dokler bom bival.
Naj mu bo prijetna moja pesem,
jaz se bom veselil v Gospodu.*

Ps 104(103),31–34

Don Rua podpre ustanovitev zavodov na slovenskih tleh

Bogdan Kolar

Slovenski salezijanci sotrudniki, ki jih je v ljubljanski škofiji po letu 1895 vodil katehet Janez Smrekar, so pripravili več predlogov, kjer bi lahko odprli prvi salezijanski zavod. Don Rua in njegovi svetovalci so vsak predlog temeljito preučili. Da bi se prepričali o pravih razmerah, so večkrat obiskali slovenske kraje in mu nato poročali. Glede na navodila ljubljanskih škofov Jakoba Missia in Antona Bonaventura Jegliča bi predstojnik zavoda poleg nemškega moral obvladati tudi slovenski jezik.

V skladu s predlogi, ki jih je katehetu Janezu Smrekarju dal vrhovni predstojnik Mihael Rua, so se sotrudniki zavzeli za pripravo pogojev, kjer bi na slovenskih tleh našla dom prva skupina salezijancev. Medtem ko so dijaki nadaljevali izobraževanje v italijanskih zavodih in postopoma vstopali v salezijanske vrste, je v njihovi domovini skupina zavzetih sotrudnikov zbirala sredstva in javnost informirala o koristnosti nove ustanove. Društvo za zgradbo zavetišča in vzgojevališča, ki je želelo poskrbeti

© arhiv ASD

za vzgojno okolje za mlade, ki so bili izključeni iz rednih oblik šolanja, pa je iskalo primeren prostor za takšno ustanovo.

Različne možnosti za prvi zavod

Že kmalu po letu 1895 je katehet Smrekar uspel pripraviti nekatere predloge krajev, kjer bi lahko bil odprt prvi salezijanski zavod. K iskanju ga je opogumljala vrhovni predstojnik don Rua, ki mu je v tem smislu predlagal, da deluje naprej. Močan razlog za iskanje so bili slovenski dijaki, ki so se v italijanskem okolju pripravljali, da bi postali salezijanci. Prva skupina je vstopila v zavode leta 1894. To je pomenilo, da bodo slej ko prej postali salezijanci in to jim bo omogočilo, da bodo delovali tudi med Slovenci.

Katehet Smrekar je s salezijanci imel različne načrte: prevzeli naj

bi skrb za vzgojni zavod in delali za izobraževanje misijonskih poklicev. Bolj ali manj ob soglasju vodstva združenja sotrudnikov je zato iskal in kupoval zemljišča, ki so bila po njegovem mnenju primerna za postavitve zavoda. Nekaj zemlje je imel na Orlovem vrhu na ljubljanskem gradu. Za salezijance se mu je zdela primerna graščina Bukovica pri Šentvidu pri Stični. Ko s tem predlogom ni uspel, je poiskal poslopje v Kočevju, kjer bi salezijanci lahko prevzeli vodstvo internata za nemške dijake. Po potresu leta 1895 je bil prazen ljubljanski grad, ki ga je Smrekar želel nameniti za vzgojne namene in je želel za to misel pridobiti tudi cesarja Franca Jožefa. Slednjič je predlagal, da bi prevzeli gradnjo cerkve in ob njej zavoda v Šiški nad Ljubljano. Don Ruini predstavniki so morali večkrat priti na Slovensko in si ogledati predlagane kraje ali poslopja.

Medtem je s pomočjo salezijancev iz Trsta septembra 1901 začel delovati oratorij v župniji Piran. Ob četrtkih in nedeljah so mladi imeli možnost, da so se srečevali v župnijskih prostorih ter ob cerkvi sv. Petra. Njihova srečanja so pripravljali salezijanci iz tržaškega oratorija. Čeprav je bila dejavnost oratorija namenjena predvsem otrokom iz italijanskih družin, so pri organiziranju srečanj in v medsebojnih stikih upoštevali tudi dejstvo, da so bili mnogi otroci iz slovenskih družin.

▲ Franc Kovačič

© arhiv ASD

Dogovarjanja za zavod Rakovnik

Slednjič se je kot najboljša možnost pokazala graščina Rakovnik v neposredni bližini Ljubljane, kajti že leta 1897 je vodstvo salezijanske skupnosti sprejelo odločitev, da mora prvi zavod zaživeti v Ljubljani, to je v glavnem deželnem mestu, kjer je bilo tudi več mladine, ki bi ji bil zavod v prvi vrsti namenjen. Samo v mestu bi bilo mogoče razvijati dejavnosti, ki so bile za salezijansko družbo najbolj značilne, kot je bil vsakodnevni ali vsaj nedeljski oratorij, osnovne in poklicne šole, skupine sotrudnikov in drugo. Šele nato pa bi bilo mogoče misliti na odprtje še kakšnega zavoda izven Ljubljane. V tem smislu je po letu 1897 vsa pozornost veljala iskanju poslopja ali prostora v Ljubljani. V začetku novembra 1900 se je pokazala dobra možnost; na prodaj je bila graščina Rakovnik. Ko je salezijance povabil še škof Jeglič, jim je bila pot odprta. Sredi decembra 1900 je prišel v Ljubljano inšpektor Mojzes Veronesi, ki ga je don Rua pooblastil, da si je ogledal graščino in o njej pripravil izčrпно poročilo. Veronesi je bil prepričan, da sta poslopje in posestvo primerni za začetek salezijanskega dela. Zato je dal navodila, kaj naj vsebuje kupno-prodajna pogodba.

▲ Salezijanski zavod na Radni

Le-ta je bila podpisana 22. decembra 1900. Januarja naslednje leto je bilo dokupljenih še nekaj ha zemljišča v neposredni sosesčini graščine. Sredi novembra 1901 je don Rua določil prvo skupino salezijancev, ki bodo odprli zavod na Rakovniku; za prvega ravnatelja je določil duhovnika Simona Visintainerja, ki je prišel iz Mehike, kjer je bil misijonar; doma je bil iz Južne Tirolske.

Zavod Radna

V letu 1905 je vrhovni predstojnik Mihael Rua sklenil, da na področju obsežnega Avstro-ogrskega cesarstva ustanovi samostojno redovno provinco, ki bi ji pripadli vsi zavodi, ki so bili do tedaj ustanovljeni na tleh cesarstva. Šlo je za več zavodov med Poljaki, zavod na Dunaju in na Rakovniku (niso pa nameravali v novo provinco vključiti zavodov v Trstu in Gorici, ki sta tudi bila v okviru cesarstva, saj so temu nasprotovali mnogi italijanski salezijanci). Vedno večje število dijakov poljske in slovenske narodnosti je vrhovnemu vodstvu narekovalo, da so ustanovili tudi zavode za vse stopnje priprave na vstop v salezijanske vrste. Na pobudo predstojnika nove province inšpektorja Emanuela Manassera je bil ustanovljen tudi samostojni noviciat in višji razredi gimnazije. Če so kandidati za salezijanske vrste še na-

prej odhajali v zavode v Italiji ali na Poljskem, se je za noviciat ponudila najboljša možnost Radna pri Sevnici, ki jo je vrhovnemu predstojniku ponudil katehet Smrekar. Ob nakupu gradu se je zadolžil. Uspel je poravnati polovico cene, drugo polovico pa je prispeval vrhovni predstojnik don Rua. Tako se je poleti 1907 na Radno naselila prva skupina poljskih novincev. Vsako leto so se jim pridružili posamezni Slovenci. V zavodu pa je poleg noviciata delovala še notranja višja gimnazija, občasno je bil organiziran praznični oratorij, tu je nastalo pomembno žarišče čaščenja Marije Pomočnice. V krajših obdobjih so se v zavodu nahajali tudi mladi salezijanci, ki so zasebno študirali teologijo in se pripravljali na izpite na teoloških šolah v Italiji.

Začetek priprav za zavod v Veržeju

Že v leto 1907 segajo prvi koraki, da bi salezijanci prišli tudi na področje Lavantinske škofije, ki jo je vodil škof dr. Mihael Napotnik v Mariboru. Takrat je ugledna družina Puščenjakovih iz Veržeja dala pobudo, da bi v trgu zaživela kmetijska poklicna šola, kjer bi si mladi iz kraja in okolice lahko pridobili vsaj nekaj strokovnega znanja, za katerega bi bili zaradi oddaljenosti od večjih središč prikrajšani. V dogovarjanje je bil vključen veržejski rojak dr. Franc Kovačič, ki je bil učitelj v mariborski bogoslovni šoli in pomemben kulturni delavec. Dogovarjal se je s predstojnikom salezijanskih ustanov v Avstro-Ogrski inšpektorjem Emanuelom Manasserom in z vrhovnim predstojnikom don Ruom. Že v letu 1908 je bilo izmenjanih več pisem, v katerih so si sogovorniki predstavili svoja pričakovanja in želje. Ko je bilo ustanovljeno društvo 'Marijanišče', se je začelo s pripravo načrtov in nato zidanjem zavoda, ki je bil v velikem delu dograjen v jeseni 1912. Takrat so se v zavodu tudi naselili prvi salezijanci. ■

na strani mladih

Salezija mla

© vse foto SMC Sevnica

Salezijanski mladinski center (SMC) je organizirano vzgojno-pastoralno delo za otroke in mladino v značilnem oratorijskem duhu. Za opravljanje dejavnosti ima tudi potrebne prostore. Salezijanski mladinski center je kraj, kjer lahko vsi koristno preživijo svoj prosti čas, duhovno napredujejo in si medsebojno pomagajo, se izobražujejo, najdejo priložnost za medsebojni razgovor, čutijo, da jih je kdo sprejel, počutijo se doma, itd.

V okviru naše inšpektorije, skupaj s Podgorico in Mužljo, deluje 10 SMC-jev. Mnogi izmed njih so tudi pravno formalno registrirani kot društva. Med slednjimi je tudi SMC Sevnica.

O razvoju SMC-ja, društvu SMC, povezovanju, sodelovanju z okolico ..., Matic Železnik

V letu 1997 smo uredili prve prostore namenjene salezijanskemu mladinskemu centru. Zgornji prostor je bil klub z raznimi igrami, spodnji prostor pa predvsem plesišče in klub z glasbo. V letu 1998 smo SMC Sevnica tudi uradno registrirali kot društvo in leto kasneje tudi pridobili status mladinskega centra pri Uradu RS za mladino. Od tedaj smo vsako leto program dopolnjevali in širili. Do jeseni 2009 smo prostore večkrat prenovili in posodobili, tako da so danes zelo prijetni za ustvarjanje. Vedno smo bili s svojimi dejavnostmi močno vpeti v aktivnosti v samem kraju. Z Občino Sevnica smo začeli izvajati otroško silvestrovanje na prostem in počitniško varstvo za otroke. Prek določenih projektov sodelujemo še z nekaj društvi in organizacijami iz naše občine. Zelo smo aktivni v Mladinskem svetu občine Sevnica, kjer smo ena od ustanovnih članic. Smo najaktivnejša mladinska organizacija v naši občini in tako vse bolj pomembni za odločitve glede mladih v naši okolici. V letošnjem letu začnemo projekt mobilnega mladinskega centra, s katerim se želimo še bolj približati vsem mladim v okolici.

O dejavnostih, Vesna Ocvirk

V SMC Sevnica ni nikoli dolgčas. Otroci so predvsem navdušeni nad športnimi igrami, kot so nogomet, košarka, odbojka, smučanje ter nad raznimi turnirji. Seveda pa nekateri raje svoj čas namenijo glasbi. Imamo otroški pevski zbor, tečaj kitare in »bend«. Svojo umetniško žilico lahko pokažejo na ustvarjalnih delavnicah, oratorijskih dnevih in v dramski skupini. Otroci imajo tudi možnost, da svoj rojstni dan, pod mentorstvom naših animatorjev, praznujejo v naših prostorih. Ob našem farnem zavetniku sv. Miklavžu s pomočniki iz našega centra obdarimo vse sevnške otroke; ob prazniku sv. Janeza Boska pa pripravimo pester tridnevni program pod naslovom Don Boskovi dnevi. Zelo pomembno je tudi, da se včasih česa novega naučimo. Zato pripravljamo duhovne vaje za otroke, jezikovne in računalniške tečaje, izobraževanja animatorjev ... Na otroke in mladino pa ne pozabimo niti v času počitnic. Takrat imamo oratorij, varstvo otrok, počitnice na morju in počitnice za družine.

mladinski center Sevnica

O počitniškem varstvu, Lina Senica

Vsako poletje že od leta 2004 organiziramo Počitniško varstvo, ki je namenjeno vsem otrokom, ki so v poletnih dneh sami doma. Pri nas jim zagotovo ni dolgčas, saj se igramo na igrišču in v SMC-ju, animatorji za vsak dan pripravimo zanimivo delavnico, skupaj gremo na zajtrk in kosilo, ob res vročih dneh pa se odpravimo na bazen ali si ogledamo kakšno risanko.

Varstva se udeleži vsako leto več otrok, ki se ob koncu počitnic kar malce neradi poslovijo od prijetnega druženja.

**SALEZIJANSKI
MLADINSKI
CENTER
SEVNICA**

Glavni trg 15
8290 Sevnica

T: +386 41 813 318
S: www.smc-sevnica.si

VODITELJ SMC:
Boštjan Jamnik, sdb

**PREDSEDNIK DRUŠTVA
SMC SEVNICA:**
Blaž Jene

O animatorski skupini SMC Sevnica, Ajda Senica

Že nekaj generacij v naši župniji resnično živi animatorstvo. Aktivnih animatorjev v SMC Sevnica je danes okrog 50. Nekateri sodelujejo predvsem pri izvedbi programov, drugi jih pomagajo tudi načrtovati, tretji so se našli v tehnični ekipi, iskanju in pridobivanju sredstev na razpisih in pri sponzorjih ali pa pomagajo pri povezovanju našega društva s sorodnimi doma in v tujini. Zavedamo se, da je težko usklajeno delati, ker nas je veliko in ker smo si po starosti, izkušnjah, sposobnostih in talentih ter osebnostno zelo različni. Zato se vsi animatorji našega mladinskega centra dobivamo enkrat mesečno – ti sestanki so ključni za rast skupine v povezanosti, usklajenosti in pripadnosti domačemu SMC-ju. Večkrat letno si privoščimo tudi oddih in nagradne izlete, da nam navdušenje ne upade in da se radi vračamo v SMC.

Že pet let v okviru našega društva organiziramo izobraževanja in usposabljanja za naše bodoče animatorje. Stalno uvajanje novih mladih sodelavcev se nam zdi zelo pomembno – mentorji prek iger in nekaj teoretičnih osnov prenašajo svoje znanje in izkušnje na pripravnike, ki si želijo postati animatorji. Glavni zagon dogajanja in sprememb znotraj animatorjev SMC Sevnica je močna skupina mentorjev, ki šteje 15 študentov in že zaposlenih mladih, ki jih povezuje močno prijateljstvo ter med 5 in 10 let skupnih izkušenj delovanja v društvu.

O klubskem prostoru, Beno Puh

Klubski prostori SMC Sevnica so med tednom odprti od 13. do 21. ure, ob koncu tedna, ko se v SMC-ju zbere več mladine, pa imamo odprto do 22. ure. Obiskovalcem so na voljo razne družabne igre, biljard, ročni nogomet, namizni hokej, dostop do interneta, privlačno urejeni prostori za druženje ... Bogat pa je tudi spremljevalni program; mladim krajšamo čas s filmskimi in glasbenimi večeri, potopisnimi predavanji, z zanimivimi gosti, mnoge pa pritegne tudi Don Boskov turnir, na katerem tekmovalci v različnih disciplinah (letos smo tekmovali v pikadu, ročnem nogometu in namiznem tenisu) zbirajo točke skozi vse leto in tako na koncu dobimo najboljšega igralca SMC-ja.

O duhovnosti v SMC, Boštjan Jamnik

»Pošten državljan in dober kristjan« je geslo, za katerega se trudimo tudi v SMC Sevnica. Mladim, ki prihajajo v naše okolje, nudimo veliko priložnosti, da osebno rastejo v odnosu do Boga. Tako vsako srečanje z animatorji vključuje močno duhovno noto. V liturgijo jih vključujemo prek otroškega pevskega zbora, igranja orgel pri sv. maši, sodelovanja v bendu, branja beril, ministrantov itn. Skupaj z mladimi in za mlade na ravni dekanije pripravljamo duhovna srečanja pred največjimi prazniki (božič, velika noč). Mlade vabimo tudi na postne duhovne vaje, Uskovnico, nekateri pa se udeležujejo duhovnih vaj v Želimljem. Želimo si, da bi v našem okolju mladi začutili, da Bog obstaja in da nam ta Bog v življenju želi le dobro.

»Vzgoja je stvar srca!«

Sanctus Bosco

Misijoni brez meja

Iz Angole v Mozambik

© H. Belak

Spoštovani don Boskovi prijatelji, bralci Salezijanskega vestnika, vsi člani naše velike salezijanske družine! Res je prav in pravično, da se oglasim, saj sem v prvi vrsti velik dolžnik vam vsem. Vem in čutim, kako mene in vse nas misijonarje podpirate z molitvijo, daritvijo in mnogi tudi z materialnimi darovi – in na ta način smo mi vsi skupaj misijonarji. Hvala vam vsem! Naj bo Bog bogat plačnik vsakemu izmed vas.

V začetku tega leta sem se naužila svežega domačega zraka in uživala ob snegu po kar nekaj letih. Ja, saj je minilo že skoraj devetnajst let, odkar sem v lepem poletnem popoldnevu zapustila Slovenijo in odletela na svojo prvo misijonsko poslanstvo v Angolo. Zdi se mi, da je bilo včeraj, pa vendar, marsikaj se je medtem dogajalo. Ko v mislih in spominu preletim ta leta, vidim, kako je Bog spremljal in blagoslavljal vsak moj korak; začetki so bili v vojnem času, ko se v Angoli nismo mogli svobodno gibati, ko je bilo potrebno tudi za preživetje nas misijonarjev kar nekaj iznajdljivosti. Ko sem prišla v Angolo, smo odprli drugo misijonsko skupnost nas sester hčera Marije Pomočnice, danes pa imamo 6 lepih misijonskih centrov (zadnjega smo odprli meseca februarja v najbolj severni provinci Cabinda), kjer se dnevno zvrsti približno 10.000 otrok, mladih in tudi manj mladih, saj so vsi željni znanja in iščejo predvsem na misijonu tisti rešilni čolnič za vse, kar je bilo izgubljeno v dolgoletni vojni.

Do sedaj v Angoli

Ta zadnja leta, ko sem bila kot provincialka odgovorna za sestre HMP v Angoli, sem imela možnost srečevati se z mnogimi na vseh naših postojankah in tako bolj od blizu spoznati, kako dragoceno delo in poslanstvo opravljamo tu v Angoli. Duh don Boska in matere M. Dominike Mazzarello je res močno prisoten povsod, kjer delujemo, na več

misijonih tudi v lepem sodelovanju z misijonarji salezijanci. Zbrani smo iz mnogih krajev in držav; že me sestre smo iz 10 različnih držav in je zato zelo bogato naše delovanje, ko vsa-ka nekako doprinese svoje bogastvo in izkušnjo in se obenem skuša čim bolj vključiti v to, kar nam že tudi sestre domačinke podeljujejo kot vrednote naroda. Izzivov za poslanstvo je veliko, a za nas salezijanke je izziv gotovo to, kako danes odgovarjati tudi v tej afriški realnosti na potrebe mladih in jim približati prave vrednote v spoštovanju njihove kulture in obenem oznaniti veselo novico, da je Kristus tisti, ki res osvobaja! Kako jim pokazati Kristusa danes, saj bi ga tudi oni prav gotovo »radi videli«.

Odslej v Mozambiku

Izzivi ostajajo, mene pa zdaj Bog kliče in pošilja na novo poslanstvo v Mozambik. Predstojnice so mi namreč zaupale, mislim, da eno najodgovornejših del, in sicer vzgojo deklet, ki se pripravljajo na redovni poklic, v noviciatu. Tako odhajam na svoje novo misijonsko področje in to v Mozambik.

Pa morda dve besedi o Mozambiku, saj je tudi ta dežela za Slovenijo menda še dokaj nepoznana, ker pač tam tudi še ni slovenskih misijonarjev.

V Mozambiku sestre HMP delujemo že več kot 50 let; torej smo začele še v času, ko je bil Mozambik portugalska kolonija. To pa že tudi pove, da je v Mozambiku uradni jezik portugalščina, enako kot v Angoli.

Mozambik leži na vzhodni strani celine, ob Indijskem oceanu in je velik za približno 38 Slovenij. To je ena najrevnejših držav na svetu, približno 50 % prebivalstva je še nepismenega in v teh zadnjih letih se ta dežela tudi močno bojuje z AIDSOM.

Le 22 % je katoličanov, sicer pa so v Mozambiku zelo prisotni

© M. Suhoveršnik

tudi muslimani in še druga verstva. Evangelizacija je zato močan izziv. Naše misijonske postojanke so porazdeljene po vsej dolžini države in povsod se trudimo, da bi bile za najrevnejše izraz Božje prehitetavoče ljubezni tako, da jim damo spoznati Jezusa kot Odrešenika in jim nudimo možnost predvsem izobraževanja v naših šolskih centrih.

Prosimo Gospoda žetve

Iz teh vrst so že tudi zrasli poklici, tako da je že lepa skupina tudi sester domačink. V noviciatu so dekleta tudi iz Angole, ker smo že več let povezani v tem formacijskem delu tako, da združimo moči pri tem tako odgovornem obdobju in pošiljamo dekleta iz Angole v Mozambik za začetno formacijo. Lahko rečem, da čisto na tuje ne bom prišla; namreč vsa ta leta sem tudi že večkrat obiskala Mozambik, ko sem obiskovala angolska dekleta, ki so bila v formaciji, kakor tudi, ko sta bili Angola in Mozambik še ena inšpektorija in smo veliko skupaj načrtovali in delali. Trenutno imamo v noviciatu 6 novink, od teh je Odete iz drugega letnika iz Angole in 5 Mozambičank v prvem letniku. Številke res da niso navdušujoče, saj Gospod gotovo kliče, a težko se mu je odzvati. V istem kraju, kjer imamo noviciat, je tudi

noviciat SDB, kjer je letos 20 novincev iz Angole in Mozambika. Bog daj, da bi vsi znali in zmogli veliko-odgovarjati Božjemu klicu in tako sodelovati pri Božjem načrtu. Zato pa se vsem bralcem zelo priporočam za molitev, da bi nas vse Bog obilno blagoslovil, napolnil z milostjo in pomagal odpreti naša srca za te njegove darove. Skupaj molimo za nove, tudi misijonske poklice, kajti žetev je še vedno velika, a delavcev primanjkuje. Jezus še tudi danes vabi in govori: »Prosite Gospodarja žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev.«

Misijonarka s. Zvonka Mikec

kerečev sklad

V »KEREČEV SKLAD« za salezijske misijone in misijonarje ter za stroške postopka za beatifikacijo misijonarja ANDREJA MAJČNA ste od 22. februarja do 18. aprila 2010 darovali:

Brezavšček R., Cimerman A., Jesih T., Končan A., Kurinčič B., Makuc R., Mavsar T., Meglen I., Mihelčič M., Močnik V., Nahtigalovi, Prijatelj F., Rejec J., Rihar A., Rihtar F., Strniša A., Šerbak R., Urbanjevi, Zore R., Žnidaričevi in nekateri neimenovani dobrotniki. BOG POVRNI!

Učitelj na osnovni šoli na Radni

Pripravil Tone Ciglar

Učitelj na učiteljišču postaneš z diplomo, učitelj na šoli pa z imenovanjem. Andrej, mlad učitelj, ponosen na to, kar je z muko v štirih letih dosegel v Mariboru, se sedaj zgleduje okrog, če je kje kaj prostega, potem bo tudi kruh, skrbel bo lahko zase, da ne bo več v breme, saj je očeta in vso družino to veliko stalo. Oče mu je dal vedeti: "Slavko, do sedaj sem ti pomagal, kolikor sem mogel. Spravil sem te do kruha; sedaj si pomagaj sam, kakor si moreš in znaš."

Zdaj ti pšenica cveti

Šolski nadzornik v Krškem Stiasny je pisal mojemu očetu: "Zvedel sem, da je Vaš poba z odliko dovršil učiteljišče. Pišite mu, naj sprejme učno mesto na salezijanski osnovni šoli na Radni." Oče mi je nemudoma napisal: "Tvoj nekdanji profesor na meščanski šoli v Krškem, sedaj šolski nadzornik, g. Stiasny, je vprašal, če bi te sprejeli na salezijanski šoli na Radni za učitelja, kjer imajo začasno še 2. in 3. razred za

socialne otroke. Slavko, zdaj ti pšenica cveti, bodi pameten, pa reci, da sprejmeš." V glavi se mi je začela vrteti lekcija kateheta Vrežeta v Mariboru: don Bosko je največji vzgojitelj preteklega stoletja, ki ne samo, da vzgaja kot drugi učitelji, ampak fantu tudi približa Jezusa Kristusa, ki daje milost, da to, kar uči, lahko tudi živi. Torej bom šel tja in se še marsikaj novega naučil, je pelo v mojem srcu in čutil sem, da mama popolnoma soglaša z menoj.

Ni mi preostalo drugega, kakor da sem ponujeno službo sprejel. Kmalu sem prejel tudi prvi dekret: "Imenujem Vas za stalnega učitelja brez stalnega učnega mesta na trirazredni osnovni šoli na Radni. O tem Vas obvestim z naročilom, da nastopite gornjo službo 1. 9. 1923. Ljudevit Stiasny. Krško, 27. 8. 1923."

Oče je bil vesel moje službe, še bolj pa mamica, saj sem bil nastavljen v kloštru pri salezijancih. Oče mi je kupil nove čevlje, ki so me silno tiščali, pa je bila pač taka moda, kajti učitelj mora imeti nove čevlje, hlače, kravato in suknjo, da se predstavi svojim učencem.

Prvo srečanje

Oblekel sem boljšo obleko in sva se z očetom odpeljala z vlakom do Sevnice, od tam pa peš čez lesen

most na Radno. Ustavila sva se pri Voglarjevih v marofu, da bi malo poizvedela, kako je kaj v zavodu. Salezijanci so imeli svoj zavod v gradu, ki je bil zgrajen leta 1725, dobrotnik Smrekar ga je kupil leta 1907 in ga dal salezijancem. V njem so se vzgajali poljski, slovenski in nemški salezijanci.

Potrkala sva na vrata ravnatelja Volčiča, ki naju je lepo sprejel. Ko smo sedeli pri kozarčku vina, so se ravnatelju pridružili še magister Bortoluzzi, Knific, Špan, Temlin, Blatnik in Luskar; oče pa je seveda imel glavno besedo. Salezijanci so hiteli pripovedovati o don Bosku in njegovem poslanstvu. Po pogovoru, od kod in kaj, mi je ravnatelj odkazal sobico v hišici na robu dvorišča, kjer sta bili še dve majhni sobici. Pohištvo pa naj si sam priskrbim.

Omnia mea – vse, kar imam ...

Na Radno sem se preselil konec avgusta. Oče je na lojtrnik naložil nekaj pohištva kot balo za ženina. Dva rejena šimeljna sta nas skozi Impolco in Log pripeljala na dvorišče pred hišico, kjer je bila moja sobica. Blizu je bila še učilnica, kjer naj bi poučeval 2. in 3. razred sirot. Zanje je plačevala vlada, nekaj pa tudi sami.

Če je grški filozof rekel, da ima le toliko, da lahko vse svoje stvari

© arhiv ASD

nosi s seboj, sem se jaz mogel pohvaliti, da vse svoje imetje lahko naložim na majhen lojtnik. Kaj več pa tako ne bi mogel dati v majhno sobico, ki mi je bila dodeljena za bivanje.

Moja prva plača

Mesec je bil naokrog in dobil sem prvo plačo kralja Aleksandra: 1100 din. Od tega sem 600 dinarjev dal zavodu za mesečno oskrbo. Za mamin rojstni dan sem šel domov, da bi ji voščil tudi za god. Sklenil sem, da ji ponudim prvi sad svojega dela: 100 din. Tega je bila zelo vesela, vendar denarja le ni vzela. Tako sem si lahko kupil prepotrebne čevlje, saj so moji

dosedanji imeli na podplatih že luknje, pa tudi nogavice sem imel samo še strgane. Obleka pa je bila očetova še od mature.

Ulovili so me na latinščino

Po kosilu ali popoldanski malici me je prijel stari Anton Luskar in me popeljal v bližnji gozd ter mi pripovedoval o svojem ameriškem misijonu, pa marsikaj drugega, kar ga je vprašala moja radovednost. Veliko mi je govoril o Kmetiču, ki je bil prej tudi učitelj, potem se je lepo naučil latinščine in postal salezijanec in da sedaj baje krasno deluje v Veržetu. Ko me je Luskar malo potipal in videl, kako bije moje srce, mi je pihnil na dušo: "Ali bi tudi vi študirali latinščino?"

In že so mi nastavili latinsko vadnico pred vrata. Vzel sem jo v roke in prebral prvi stavek, ki ga seveda takrat nisem razumel: "Patientia nobis necessaria est – Potrpežljivost nam je potrebna!" Res, prav na tej čednosti sem moral začeti graditi. Prilagoditi sem se moral novemu življenju, ki je zahtevalo določene odpovedi. Očetovi demokratični napotki za življenje so bili res pravilno usmerjeni. Knjfic, ki mi je nastavil vadnico, me je potem vprašal: "Ste našli pred vrati latinsko slovnico?" "Seveda. Nekaj sem tudi prebral, pa nič razumel." In določil je klerika Skuhala, da bi me učil latinščine. Nadaljeval sem sam, saj mi je pomagala slovenska in nemška gramatika; tako sem v nekaj mesecih predelal latinske vadnice za dva razreda in se vse bolj in bolj zanimal za salezijanski poklic. Učiti se latinščine je takrat splošno pomenilo, odločiti se za duhovniški poklic. In jaz kot mlad učitelj sem se ujel na nastavljen vabo. ▀

DOBRI PASTIR

O Jezus, Dobri pastir, daj,
da se pri tebi naučim biti dober,
biti vsem vse:
krotak, ponižen in potrpežljiv,
ustrežljiv, do vsakega dostopen,
vedno veder,
da bi znal opogumljati,
razvnemati v gorečnosti,
da bi znal tolažiti,
vsakemu povedati pravo besedo,
da bi zmozel vedno odpuščati,
biti služabnik vsem.

Andrej Majcen, *Osebna duhovnost I*, 1983

MOLITEV

da bi Bog poveličal
Božjega služabnika Andreja Majcna

Neskončno sveti Bog.

Tvoj zvesti služabnik Andrej Majcen,
misijonar na Kitajskem in v Vietnamu,
goreč salezijanec in duhovnik,
je z velikim žarom vsem
oznanjal evangelij,
še posebej ubogi in zanemarjeni mladini.

Na goro svetosti se je vzpenjal
z velikodušno dobroto in ljubeznivostjo
ter s posredovanjem tvojega usmiljenja
v zakramentu svete spovedi.

Prosimo te,
poveličaj ga pred nami na čast oltarja.
Pomagaj nam,
da ga bomo vneto posnemali
in tebe iskreno častili.

Po njegovi priprošnji
nas usliši v naših potrebah.

(Lahko vstavimo namen.)

**Naj bo tudi naše življenje
ena sama hvalnica tebi,
ki si slavljen zdaj in vekomaj. Amen.**

S cerkvenim dovoljenjem, Nadškofija Ljubljana.
Datum: 17. 11. 2006, št.: 1923/06.

Prosimo, da o morebitnih uslišanjih sporočite
na naslov: Salezijanski inšpektorat (Tone Ciglar), Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, telefon:
041/317.318, e-pošta: tone.ciglar@salve.si
Na istem naslovu dobite tudi vse informacije.

Ljubljana Rakovnik
POMLADANSKI ROMARSKI SHOD
ČAS DVODNEVNEGA ČEŠČENJA
NAJSVETEJŠEGA
V PRIPRAVI NA SLOVENSKI
EVHARISTIČNI KONGRES

29. maj, sobota

9.00 do 12.30: molitveni dan za duhovne poklice.

Že od 7.30 bo priložnost za molitev pred Najsvetejšim.

Ob 11.00 bo sveta maša, ki jo bo vodil salezijanski inšpektor dr. Alojzij Slavko Snoj, po maši se nadaljuje češčenje Najsvetejšega zakramenta.

20.00: maša pri lurški kapeli, procesija s svečkami v cerkev, celonočno bedenje s češčenjem Najsvetejšeta. Sveto mašo bo vodil prelat Anton Slabe, generalni vikar ljubljanske nadškofije. Pri maši bo prepeval mešani pevski zbor "U Can Sing".

30. maj, nedelja

Svete maše ob: 5.00, 7.30, 9.00, 10.30, 15.00, 18.30. Med mašami bo možnost za molitev pred Najsvetejšim zakramentom.

15.00: glavna romarska pobožnost. Procesija s kipom Marije Pomočnice med prepevanjem litanij Matere Božje in maša pri lurški kapeli, procesija nazaj v svetišče in evharistični blagoslov z zahvalno pesmijo. Sveto mašo bo ob 10-letnici škofovskega posvečenje vodil beograjski nadškof in metropolit mons. Stanislav Hočevar. Prepeval bo združeni pevski zbor Lj. Rakovnik – Lj. Kodeljevo.

Najsvetejše bo izpostavljeno vso soboto od 7.30 naprej, vso noč in v nedeljo do 15.00 – razen med mašami. Ves čas priložnost za spoved. Vabljeni častilci Marije Pomočnice, sv. Janeza Boska, člani salezijanske družine, mladi in drugi romarji.

mučenec Lojze Grozde

Svetilnik mladim, neomajno na strani dobrega

Življenjska pot Lojzeta Grozdeta šteje komaj dvajset let, vendar jih je v kratkem življenju izpolnil veliko: dozorel je za svetništvo. Rodil se je 27. maja 1923 v Gorenjih Vodalah pri Tržišču kot nezakonski otrok materi Mariji Grozde in očetu Francu Udovču, ki se tudi pozneje nista poročila. Mati je garala kot dninarica, da je bilo kaj za življenje. Lojzeta je redno vodila v cerkev in mu vcepila ljubezen do Boga.

Tone Ciglar

Leta 1927 se je poročila s Francem Kovačem, vendar Lojze ni smel na poroko in ne na novi materin dom; moral je ostati pri materinih domačih, čeprav ga je srce vleklo k materi. Če se je pojavil na novem domu pri materi, ga je očim spodil nazaj. Tako je dejansko narava, v katero se je zaljubil, postala njegov pravi dom. Veliko mu je pomenila dedkova vrnitev iz Amerike, s katerim sta prijateljevala.

V ljudsko šolo je hodil v Tržišču, čeprav bi domači najraje videli, da bi ostal doma in se ves posvetil paši živine in drugim opravilom. Kot ubogi pastirček je raje vstajal zgodaj, da je vse opravil in lahko smuknil v šolo. Šolski spisi so razodevali, da je imel izredno razvito duhovno življenje. To so tudi vsi opazili po njegovem vedenju. Teta Ivanka, ki je služila pri Pogačarjevih v Ljubljani je sklenila, da bo Lojzeta skušala pripeljati v Ljubljano, da bo lahko študiral.

Tako je Lojze leta 1935 prišel v Ljubljano in ob pomoči Pogačarjevih opravil sprejemni izpit na gimnaziji. Domovanje je dobil v Marijanišču, zanj pa so skrbeli dobrotniki. Lojze je bil skromen in delaven, ves predan študiju in delu med svojimi tovariši. Marijina družba in Katoliška akcija sta bili njegova skrb, da je lahko urenil svoje zamisli dobrega vpli-

vanja na mlade prijatelje, tudi tiste, ki so bili veri nasprotni. Njegov duh pa se je pogosto mudil v cerkvi pred tabernakljem. Iz ljubezni do narave, domovine in Boga so nastajali njegovi spisi, predvsem pesmi. Nebogljen pastirček, ki je doživel marsikaj grenkega, ker je bil nezakonski otrok, je med sošolci postal dijak z nesporno avtoriteto. Vsi so čutili in mnogi tudi občudovali njegovo duhovnost, znanje in plemenito vedenje.

Veliko je razmišljal o svoji življenjski poti. V šestem razredu je celo hotel pustiti šolo in oditi domov, da bi pomagal domačim pri delu. Z ene strani ga je vlekel duhovni poklic, z druge strani se je za kaj takega čutil nevednega. Vse sanje pa so se končale 1. januarja 1943 v Mirni v gostilni pri Vidmarju, ko je bil na poti domov; ko-

munisti so ga prijeli, grozovito mučili, potem pa ga odvedli v gozd, da bi zabil sledi svojega zločina. Truplo so 23. februarja 1943 našli otroci v gozdu blizu Mirenskega gradu, ko so šli nabirati zvončke. Pokopali so ga 25. februarja na pokopališču v Šentrupertu.

Septembra 1992 se je v Šentrupertu začel škofijski postopek za njegovo beatifikacijo. Kongregacija za zadeve svetnikov je junija 2009 sprejela odločitev, da gre v primeru Grozdeta za mučeništvo iz sovraštva do vere. Papež Benedikt XVI. je marca 2010 potrdil dekret o mučeništvu.

Občudujem Lojzeta Grozdeta, saj je to mladost v svojem razkošju duhovnih sadov. V malo letih je izpolnil bogato in pričevalno življenje. To je eno izmed semen naših dni, iz katerih rastejo pričevalci. Je smerokaz mladim v cvetočo prihodnost naših dni. Dijaki in mladostniki imajo pred seboj podobo svojega vrstnika, ki jih lahko navdušuje. Da bi si le upali v njem odkriti pot, ki vodi v življenje.

Kongregacije za zadeve svetnikov spodbuja, naj bi za svetniške kandidate predlagali take, ki jih bo mogoče posnemati, ki so blizu življenju, morda na videz ne kaj izrednega, pa vendar neomajno na strani dobrega, torej svetega.

Primer Grozde nam spričuje, kaj lahko postane otrok, če najde prave ljudi, ki odkrijejo v njem zametke zmožnosti in mu jih pomagajo razviti. Nezakonski otrok, v skrajni bedi in pomanjkanju, pa postane zgled duhovnega bogastva! Kaj bi bilo, če ne bi bilo dobre gospe v Ljubljani, ki ga je sprejela in mu omogočila, da je razvil svoje intelektualne in duhovne sposobnosti? Ponovno doživljamo, kako je "investicija" (ki ji sicer pravimo dobra vzgoja!) v mlade in v njihovo življenje, prava naložba za napredek človeške družbe, ne pa le v stroje in tehnični napredek, velikokrat na račun človeka.

Kakšna odgovornost odraslih, voditeljev vseh vrst, da svojo nalogo staršev, vzgojiteljev, učiteljev opravijo resno in z vso odgovornostjo. Koliko

zakladov lahko ostane zakopanih po nemarnosti.

Sv. Janez Bosko je bil pravi mojster, ki je znal v mladih, vsakršnih, tudi tistih na stranpoti, odkriti talente uma in duha ter jim omogočiti, da so razvili svoje sposobnosti tako, da so postali dobri kristjani in pošteni državljani, v blagoslov sebi in družbi, marsikateri tudi kot svetniški vzorniki.

Segli bomo po priročnikih, ki so nam na voljo, da spoznamo življenje Lojzeta Grozdeta, ga občudujemo in predvsem posnemamo (Dr. Anton Strle, Slovenski mučenec Lojze Grozde; Berta Golob, Lojze Grozde – Jaz sem neskončno drevo, Družina). Tako radi danes uporabljamo besedo pokončnost. Tu je pred nami absolutna vertikala, ki tesno povezuje zemljo z nebesi, človeško z Božjim, ljubezen do življenja z darovanjem življenja. Ne moremo drugače, kakor da vzkliknemo: Bog bodi hvaljen v svojih angelih in svetnikih! ■

sklad rakovnik

Za obnovo Rakovnika (zlasti za obnovo prostorov glasbene šole) ste od 22. februarja do 18. aprila 2010 darovali:

Andolškovi, Belak I., Bernik A., Brezavšček R., Burgerjevi, Černe S., Debevec A., Dobnik A., Dobrovoljc D., Ferbežar A., Gaber J., Gyergyek M.D., Hribnik J., Indihar M.L., Japelj B., Javorškovi, Kogovšek Š., Komatar T., Koritnik J., Kovač I., Kovačič J., Kunšek T., Lah A., Lesjak M., Lubej A., Makuc R., Meglen J.B., Mikličevi, Nahtigalovi, Novak A., Osolnikovi, Pajer H., Paller A., Pavškovi, Perčič F.T., Petelinovi, Peterca A., Podgrajšek T., Podlipnik J., Potočnikovi, Preložnikovi, Prijatelj F., Recelj K., Rihar A., Rous B., Rus A., Selan J., Skrinjar M., Stražiščar I., Strožič A., Sušnik Š., Šuštaric Z., Švara M., Trtnik A., Turk A., Urbanjevi, Vesel M., Vukan M., Vukšinič J.S., Zore R., Zorko T., Žukovec J., Župnijski urad Rakovnik in nekateri neimenovani dobrotniki.

Svoj dar lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

**Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana**

**SI56 2420 0900 4141 717
sklic 00 06**

Pri nakazilu na račun kot namen navedite **RAK**.

salve

V prenovljeni trgovini lahko dobite:

- knjige slovenskih katoliških založb,
- različne spominke,
- darila za krste, obhajila, birme, poroke in druge priložnosti,
- krstne, poročne in nagrobne sveče,
- krstne prtičke,
- podobice za različne priložnosti,
- rožne vence, slike, kipe, albe, mašne plašče, štole ...

**PRIPRAVA ZA TISK
ZALOŽBA - VIDEO
TRGOVINA**

Rakovniška 6 - Ljubljana
01 427 73 10 - info@salve.si
www.salve.si

trgovina je odprta vsak delovni dan 8.00–18.00 - ob sobotah 8.00–13.00 ter ob romarskih shodih

Veržej

22. inšpektorialni zbor

V Salezijanskem zavodu v Veržeju je v začetku marca potekal inšpektorialni zbor don Boskovih salezijancev. Že dvaindvajseti v skoraj stoletje dolgi zgodovini Inšpektorije sv. Cirila in Metoda - Ljubljana.

"Bratski shod", kakor tovrstno srečanje opredelijo pravila salezijanske družbe, ima za namen preverjanje uresničevanja odločitev, ki jih je inšpektorija sprejela v preteklih letih, hkrati pa zarisuje pot razvoja in udejstvovanja na različnih področjih salezijanskega poslanstva v prihodnje. Gre za vzgojno-pastoralno delo v salezijanskih mladinskih centrih, v župnijah, dijaških domovih, šolah, na področju medijev, misijonov, med verniki v katoliški diaspori, na področju socialnega zavzemanja ... Tokratni inšpektorialni zbor se je oprl na temo zadnjega vrhovnega zbora salezijanske družbe (Rim, 2008), ki je spregovoril o sporočilnosti in sodobnosti življenjskega načela sv. Janeza Boska: "Daj mi duše, drugo vzemi". Sobratje salezijanci smo tako na 22. IZ, pod vodstvom inšpektorja dr. Alojzija Slavka Snoja in voditelja tokratnega zbora Petra Končana, razbrali nekaj področij, kjer se moramo v duhu ustanovitelja v današnjih časih še posebej zavzemati: kakovostno začetno oblikovanje sobratov, večja kakovost bratskega življenja v skupnostih, vključevanje sodelavcev, še večja solidarnost z ubogimi in še bolj usposobljeno in načrtno delo zanje kot izraz evangelijskega uboštva. Hkrati je zbor izrazil odločenost za uresničitev zamisli o izgradnji

© M. Suhovršnik

© Oratorij Slovenija

Don Bosko centra Maribor. Evharistično bogoslužje ob sklope zbora, h kateremu so bili povabljeni tudi predstavniki raznih skupin salezijanske družine v Sloveniji, je vodil krajevni škof dr. Peter Štumpf.

Srečanja animatorjev v pripravi na Oratorij

Mesec marec v Cerkvi v Sloveniji že nekaj let zapovrstjo zaznamujejo tudi Pomladanska srečanja animatorjev Oratorija. Letos so potekala tri konce tedna zaporedoma in sicer v Novem mestu (7. 3.), Vipavskem Križu (13. 3.), Veržeju (14. 3.), v Ljubljani na Rakovniku (20. 3.) in v Celju (21. 3.). Namen teh srečanj je predstavitev letnega oratorijskega

gradiva, povezovanje med animatorji iz različnih krajev ter poglobljanje pomembnih in aktualnih vidikov oratorija.

Srečanja so minila v sproščenem ozračju z veliko smeha in petja. Zajela so vse pomembne prvine oratorija – duhovnost, poučnost, igrivost in domačnost. Udeleženci so lahko prisluhnili odličnemu nagovoru voditelja projekta Oratorij Slovenija, Jureta Babnika, ki je spregovoril na temo »Oratorijsko dvorišče in evharistija«. V delavnicah so se seznanili z vsebino in s podrobnostmi letošnjega Oratorija, ki bo imel naslov »Pazi, čas!«. Skupno se je srečanj, ki jih je pri-

- ▲ 22. inšpektorialni zbor v Veržeju
- ▲ Oratorijsko srečanje v Veržeju

© SMP

© SMP

pravljala 50-članska ekipa, udeležilo približno 600 animatorjev iz več kot 170 slovenskih župnij.

MKn

Postne duhovne vaje 2010

Vsakoletne postne duhovne vaje, ki so namenjene dijakom in študentom, so bile letos na štirih krajih: Cerknica, Bled, Veržej in Pohorje. Letaki z besedo UP in puščico navzgor so na domiseln način nakazovali, da je osrednja tema upanje. Še bolj jasen je bil podnaslov: »Moje Upanje živi!«. Animatorji (26) so skupaj s salezijanci pripravili in izvedli te duhovne vaje, ki se jih je udeležilo kakih 160 mladih, razdeljenih v srednješolske oz. študentske skupine. Pozitivni vtisi prvih

- ▲ Postne duhovne vaje na Pohorju
- ▲ Postne duhovne vaje v Cerknici

in drugih kažejo, da je bila kvaliteta programa merjena po človeških merilih glede na pričakovanja in rezultate na visoki ravni.

Postne duhovne vaje so v središče postavile temo o upanju, ki jo je sveti oče predlagal mladim vsega sveta za letošnje pastoralno leto z besedami apostola Pavla: »Svoje upanje smo naslonili na živega Boga« (1 Tim 4,10). S svojo značilno dinamiko dela po skupinah, ki jih vodijo animatorji skupaj z duhovnim voditeljem, so udeleženci lahko poglobili svoje pogovore. Molitve ob različnih časih dneva, globoke a tudi mladostne, so jih povezoval v skupnost, ki se obrača na Jezusa in Marijo. Njihova razigrana mladostnost je dobila svoj prostor v skupnih trenutkih sprehoda, družabnosti in obedov.

Bil je tudi čas za osebno zbranost, za križev pot in za obhajanje zakramentov spovedi in evharistije, ki sta bila vrhunec celotnega programa. Posebnost, ki je mnoge nagovorila, je bila popoldanska skupinska molitev pred Najsvetejšim, s posebnim poudarkom priprave na Slovenski evharistični kongres. Namesto besed in človeškega govora so mladi poskušali prisluhniti Jezusu. Kratka adoracija je puščala neizbrisne sledove. Nadaljevala se je pozno ponoči v osebni molitvi in tihi adoraciji. Vsake duhovne vaje so čudež, ki jasno kaže, kako Nebeški Oče ljubi mlade. Izziv je, da se mladi sploh pogovarjajo, kaj šele da se pogovarjajo o upanju, ki je zahtevno za razumevanje in dostikrat predstavljeno zelo abstraktno. Kako torej mladim približati upanje, ko pa živijo v svetu spletnih medijev in vse mogoče tehnike? Strah je odveč. Mladi, ne glede na starost in življenjske izkušnje, zatrjujejo, da razumejo, kaj je upanje in kako je upanje pomembno za njihovo življenje. Brez njega se ne da živeti. Še več, mnogi so zatrjevali, da edino trdno upanje obstaja v Bogu. Vse drugo mine, izgine, se razblini. Največkrat ostane prazno upanje. V Bogu pa ni tako. Potrebna je vera. On sam je izvir upanja, zato je upanje Božji dar.

Bogu hvala za te duhovne vaje, tako tudi s strani pripravljavcev. Pa sado-vi? Bog ve! Proces je podoben setvi. Seme je bilo sejano. Nekatero bo obrodilo čez en teden, mesec, leto, nekatero bo rodilo sadove čez nekaj let, nekatero pa nikoli. Več nam je bilo podarjeno, kot smo si sploh upali upati. Spodbuda apostola Pavla: "Svoje upanje smo naslonili na živega Boga" (1 Tim 4,10) je za nas postala živa beseda, ki smo jo izkusili na Postnih duhovnih vajah.

Marko Košnik

VSAK DRUGI MESEC

DON BOSKO PRI TEBI DOMA!

Leta 1877 ga je ustanovil sv. Janez Bosko, v slovenskem jeziku izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli je SV dar vsem (torej zastonj), ki s simpatijo spremljajo salezijansko delo med mladimi in v misijonih.

Hvaležni pa smo za vsak dar, ki nam pomaga pri kritju stroškov.

Ponudite ga svojim sorodnikom in prijateljem.

Takoj nam sporočite spremembo naslova.

SALEZIJANSKIVESTNIK

Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA

tel.: 01/42.73.028

faks: 01/42.80.579

e-pošta: vestnik@salve.si

© P. Belak

Ljubljana Rakovnik

Don Bosko fest in obluba salezijank sotrudnic

Množica mladih, vedrih obrazov pred vhodom v cerkev Marije Pomočnice je v soboto 10. aprila 2010 zopet naznanjala, da se na Rakovniku dogaja nekaj posebnega. Ob Mariji, naši skupni Materi, in ob Jezusu in njegovi mizi Besede in Kruha smo se zbrali mladi na Don Bosko festu, festivalu salezijanskega mladinskega gibanja.

Vse od začetka dneva nas je spremljalo geslo »Vse na pol«, ki ga je don Bosko izrekel še mlademu fantu Mihaelu Rui. Don Rua je vse svoje življenje delil odgovornosti, veselje in bolečine z don Boskom in kot njegov prvi naslednik zavzeto nadaljeval delo.

Festival se je začel z uvodnim programom, v katerem so nam spregovorili drevo, klop, pajek, levi in desni don Ruin čevlji, pa njegova duhovniška obleka ... Vsak je na svoj način spregovoril o tem, kako je doživel Mihaela Rua. Sledila je sveta maša, pri kateri je salezijanec Marko Košnik spodbudil vse mlade, naj bodo don Boskova generacija: »Naša značilnost naj bo, da smo pristni učenci in navdušeni apostoli. Tak je bil don Rua. Torej, ponesimo mladim evangelij. Delimo si vse na pol in oznanjamo evangelij na kvadrat. Bodimo Luč, ki sveti pred ljudmi, da bodo mladi v naših delih prepoznali Jezusa in slavili nebeškega Očeta.«

V popoldanskih delavnicah so predavatelji Katarina Kompan Erzar, Jože Gornik, Klemen Svetelj, Janez Vodičar in Martina Golavšek animirali, svetovali in odgovarjali na mnoga vprašanja, kot so; kako stati na pravem bregu, kako se spopadati s prehodom iz mladostništva v mlado odraslost, kako vzgajati mlade in jim približati pravila in kako še poglobiti svojo duhovno plat animatorstva in živeti salezijanskega duha v današnjem svetu. Poseben dogodek v tem dnevu so bile med sveto mašo obljube dveh mladih salezijank sotrudnic Karmen Jenič iz župnije Novo mesto – Šmihel in Špele Kocjan iz župnije Št. Jurij pri Grosupljem. Na ta

UČENCI SMO VSI ENAKO

Praznovanje: 29. avgusta 2010, ob 10. uri na Uskovnici. Vabljeni vsi, ki so se kadarkoli udeležili teh tednov, starejši in mlajši, njihove družine in prijatelji. Prijava: do 15. junija 2010 na: 040 850 292 (Vlasta) vlastamerzel@aol.com. Podrobnosti: www.donbosko.si/uskovnica

dogodek sta se pripravljali skupaj v Centru salezijancev sotrudnikov Bled pri sestrah hčerah Marije Pomočnice.

Kaj za Špelo in Karmen pomeni biti salezijanka sotrudnica?

Špela: »Nekdo me je vprašal, zakaj bi sploh dal obljubo, če pa bo potem tako ali tako vse isto – ravno tako si lahko animator, delaš za mlade v don Boskovem duhu. Ko sem razmišljala o tem "zakaj", mi je prišlo na misel: 'Zakaj pa se dva, ki skupaj hodita, odločita za poroko? Saj bi lahko ravno tako živela skupaj, si ustvarila družino ...' Želim si, da bi bil odgovor: 'Zaradi Boga!' Takšen je tudi moj odgovor in glavni argument, ki je premaknil "utež na tehtnici" na tisto stran, kjer je zapisano »obljubljam, hočem«. Obljuba pred Njim mi ne pomeni le obljube, ampak Božjo milost, ki mi je bila darovana in za katero verujem, da bo prisotna vedno, ko bom delala z mladimi. Na zunaj pa seveda res ostaja vse isto, delam stvari, ki sem jih že prej.«

Karmen: »Sotrudništvo je močna spodbuda za moje vsakdanje življenje. Predvsem imam pred očmi vse mlade, s katerimi se srečujem na svojem delovnem mestu. Biti pedagog in biti sotrudnik je namreč zelo lepa kombinacija. Še bolj se počutim povabljen, da ne zavijam z očmi in ne tarnam nad 'današnjo mladino', ampak preprosto verjamem in zaupam v don Boskovo formulo: v vsakem mladem je točka, občutljiva za dobro, daj, Karmen, poišči jo in pomagaj jo poiskati tudi drugim.«

Vsa salezijanska družina se veseli živosti salezijanske karizme danes. Karmen in Špela sta s svojo izpovedjo obljub potrdili na zelo otipljiv način, da to res drži. Ali se tudi ti prepoznaš ali pa bi rad/a spoznal/a laiški poklic salezijanca sotrudnika? Dobrodošel/a med nami. Vabljen/a na srečanje, ki bo v soboto, 22. maja 2010, na Bledu pri sestrah HMP z začetkom ob 9.30 uri. s. Martina G.

rājni naročniki Sal. vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duh. poklice

Ambrožič Marija, Dolenja vas
Bojanc Rozika, Boštanj
Brnot Marija, Vranja Peč
Drobnič Marija, Sveti Gregor
Gabršček Ana, Kobarid
Jarc Marija, Šempeter pri Gorici
Jevnikar Martin, Zagradec
Juvan Marija, Čemšenik
Kalapiš Ivan, Belo Blato (Srbija),
oče sal. duh.

Krejan Marija, Ljubljana
Lešek Marija, Šentrupert
Leskovec Marija, Logatec
Luković Marija, Begunje pri Cerknici
Maršič Lojze, Ljubljana
Mesarič Terezija, Ižakovci
Morel Štefanija, Šmihel pri Pivki
Nahtigal Franc, Ljubljana
Otrin Janez, Domžale
Pavalec Franjo, Ljubljana, izselj. duh.
Petarin Mici, Šempeter pri Gorici
Petrič Ana, Mokronog
Podpečan Zofka, Šentrupert
Primon Ana, Senovo
Primožič Helena, Škofja Loka
Retuznik Nežka, Slovenske Konjice
Režonja Ivana, Veržej
Rožanec Rezka, Begunje pri Cerknici
Šinigoj Ivica, Šempeter pri Gorici
Skoporec Helena, Razbor
Škrjanc Jožefa, Grosuplje
Škrjanec Janez, Ljubljana
Skuk Nada, Idrija
Smolič Antonija, Škofja Loka
Turk Ana, Logatec
Vrbnjak Anika, Mala Nedelja

Ivan Kalapiš

1925–2010, oče salezijanskega duhovnika

Rojen 07. 01. 1925 v Kohnaku pri Vršču. Kmalu po rojstvu, ko je imel le 10 mesecev, je izgubil očeta Štefana, ki je umrl nenadoma med služenjem vojnega roka v srbski vojski. Stari starši v Belem Blatu so skrbeli zanj. Nam, otrokom, je velikokrat pripovedoval o otroštvu, ki je bilo kar precej težko ... Spominjam se pripovedi, kako so gradili v Belem Blatu (takrat se Lisenheim) cerkev, kako je ministriral in da so ministrianti tudi takrat znali kakšno ušpičiti.

Po drugi svetovni vojni (1947) se je poročil z Marijo Kalnati in sta s praznimi rokami ustvarjala. Najprej hišo, pa nekaj obdelovalne zemlje, vinograd ... Bog je njun zakon

obdaril s številnimi otroki, kar dvanajstimi: tri hčere in devet sinov. V tej kmečko-delavski družini so bili vsi otroci preskrbljeni, vsak ima poklic, poročili so se in naš ata se je rad pohvalil s številnimi vnuki (21) in pravnuki (11).

Po upokojitvi je bil aktiven v župnijskem svetu, en mandat je bil predsednik župnijskega sveta. Zadnja leta je preživel kot upokojenec, vendar vedno aktiven, do zadnjega dne je vozil kolo.

V nedeljo pred smrtjo (14. marca) je prišel k maši in k obhajilu, kakor da bi čutil, da se bliža njegova zadnja ura. Pripravil je denar in osebno izkaznico ter zdravniško izkaznico na mizi in v ponedeljek 15. marca so ga našli mrtvega.

Od rajnega očeta smo se na pokopališču v Belem Blatu (Vojvodina) poslovili žalujoča družina, zrenjaninski škof dr. Ladislav Nemet, sobratje salezijanci iz Slovenije in iz mužljanske skupnosti, kakor tudi mnogi škofijski duhovniki. Verniki iz Belega Blata, Lukinega Sela, Mužlje, Sajana, Padeja, Novega Sada, Jeremenovcev in Zrenjanina so s prisotnostjo dokazali, da so ga spoštovali in cenili, da je imel lep krog prijateljev in znancev.

Družina Kalapiš se iskreno zahvaljuje za izraženo sožalje vsem, ki ste zanj molili in se spomnili našega očeta. Naj počiva v Božjem miru! S. K.

Marija Ivanič, 1929–2010

V ponedeljek, 1. februarja 2010, se je v večernih urah od nas poslovila naša draga mama Marija Ivanič roj. Kološa iz Bogojine.

V mladosti je zaradi rane smrti staršev prevzela skrb za svoje mlajše brate in sestre, prav tako pa tudi za svojega bratranca Martina Kološa. Martin Kološa se je rodil 18. oktobra 1920 v Filovcih, župnija Bogojina. Kot trinajstleten fant je prišel k salezijancem v Martinišče in od tam obiskoval gimnazijo v Murski Soboti. Pozneje je bil na Radni, od koder je bežal pred Nemci. Odšel je v domače kraje, tako da je opravil zadnje gimnazijske izpite na Madžarskem. Po vrnitvi domov so ga zaprli in je šele aprila 1945 prišel iz zapor. Septembra 1945 je kot klerik ob delu na polju našel bombo in ko jo je hotel razdreti, mu je eksplodirala in ga ubila. Pokopan je v Murski Soboti.

Tako je bila naša draga mama že takrat povezana s salezijanci, saj je, kolikor je le mogla, pomagala svojemu bratranču. In ta vez je ostala vse do njene zadnje ure v molitvi. Bila je dobrotnica in naročnik Salezijanskega vestnika.

V sredo, 3. februarja, smo jo položili k večnemu počitku na domačem pokopališču, v veri, upanju in molitvi, da bo skupaj s svojimi dragimi v nebesih nadoknadila vse tisto, za kar je bila na zemeljskem življenju prikrajšana.

Nalezljivo ljubezniva svetost

Portret duhovnika
Franca Jamnika

Človeka radi primerjamo z ogledalom. Nasmehne se mu, pa ti tudi ogledalo vrne nasmeh. Pri gospodu Jamniku pa ni samo to! On je bolj podoben podobam svetnikov, ki te s svojimi dobrotimi očmi stalno gledajo, kamor koli se postaviš. In gledajo te vedno enako dobrotno, kakršen koli že si.

Gospod Jamnik prihaja iz Sore pri Mengšu, torej bi ga morali prištevati k pregovorno skopuškim Gorenjcem. A on nikoli v življenju ni skoparil, predvsem s svojim življenjem ne in s svojimi talenti prav tako ne. Svoja duhovniška leta je v glavnem prebil po raznih postojankah naše bivše skupne domovine, od Prvič Luke in Arbanasov v Dalmaciji, Beograda, Niša, Prištine ... do Nikšiča in Podgorice v Črni gori.

Kot »invalid« s poškodovano nogo se je vrnil v Slovenijo in tu nadaljeval svoje duhovniško delo, ne nekje na stranskem tiru, ampak v samem jedru človeka, tam, kjer se pravzaprav bije boj za človekovo odrešenje.

Kdo se ne spominja takih svetniških duhovnikov, ki so pomenili neizmeren duhovni zaklad na naših župnijah: g. Skuhala v Prištini, g. Kmetič v Boštanju, g. Logar na Rakovniku, g. Hanželič v

Sevnici ... ne nazadnje g. Maroša v Veržeu.

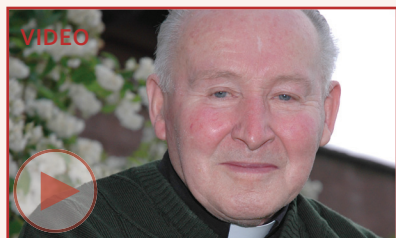
K tem svetniškim likom velikih spovednikov in duhovnih voditeljev z vso upravičenostjo štejemo g. Jamnika v Šentrupertu. Njegova pastoralna prisotnost je povsod nadvse dragocena, tako pri pevcih kakor pri bolnikih, a najbolj nepogrešljiva v spovednici.

Ko stopiš v spovednico, te zajame nelagodni mrak in duši te utesnjenost prostora. Ko pa zaslišiš glas g. Jamnika, je, kakor da bi zaslišal očičujočo glasbo Mozartovega Requema, Dvoržakove Iz novega sveta, Händlovih Letnih časov ali kot da bi poslušal bistro žuborenje Bachovih fug. Spokornost, spreobrnjenost, začetje spet kot veličastno glasbo svojega življenja, kjer ti tankočutni g. Jamnik pomaga, da tvoji akordi spet zazvenijo skladno, harmonično, umirjeno ... z močnim »crescendom« vere in upanja, da bo sedaj drugače.

Ni čudno, da je vse to v prispodobah akordov veličastne glasbe, saj g. Jamnik, ko ima spet nekaj časa samo zase, tega preživlja z glasbenimi velikani, kot so Mozart, Hayden, Händel, predvsem pa Bach. Igla počasi drsi po klasični gramofonski plošči, gospod Jamnik pa se s sluškami na ušesih umirjen in uresničen prepušča Božjemu stvariteljskemu prstu, ki kakor igla na stari gramofonski plošči iz njega izvablja najlepše in najplemenitejše.

Globoko se zaveda tega, da bo prav tega najplemenitejšega in najlepšega še kako potreben, ko bo spet nagovoril preprostega človeka ali ko bo sedel k spokorni rešetki v spovednici.

Mirko Rakovnik

Oglejte si video na internetu:
www.donbosko.si/video/jamnik

šala mala

Muha je ves dan preletavala pajkovo mrežo, a pajku do večera ni uspelo, da bi jo ujel.

- "Te bom že jutri dobil!"

- "Ne bo ti uspelo! Jaz sem muha enodnevnica."

Učitelj: "Janezek, naštej mi tri živali iz Afrike."

- "Lev in dva krokodila."

Mama ošteje Miha:

- "Kako si lahko spet dobil enko?"

- "Preprosto, učiteljica je spet spraševala."

Učiteljica glasbe sprašuje prvošolčka: "Kaj je tvoj očka po poklicu?"

- "Skladatelj."

- "Res? To pa je lepo."

- "Res. Drva sklada."

geslo križanke

Geslo tokratne križanke pošljite do
15. junija 2010

- nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej.
- nagrada: knjiga Andreja Raviera: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški.
- nagrada: knjiga Terezija Bosca: Za vas živim (življenjepis sv. Janeza Boska).
- nagrada: knjiga Amédée Brunat, Luč s tabora - Mirjam, mala Arabka.
- nagrada: rakovniška knjižica: Berta Golob, V zrcalu evharistije.

Rešitev križanke SV 2/2010

Marko Košnik

	DESHANA W. A. L.	LESTON V. L. B.	ALLEN A. R.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	POWERS M. A. L.	PO
--	---------------------	--------------------	----------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	--------------------	----

				SESTAVILA MATEJA	NARAVA, PRIRODA	KOS POHIŠTVA	SL. NARODNI HEROJ LOJZE-ŠTEFAN	RIMSKA BOGINJA JEZE	JAPONSKA BORILNA VEŠČINA	SALEZI-JANSKI VESTNIK	ŽENSKA, KI SE UKVARJA Z RAZISKOVANJEM	JUŽNI SADEŽ
				ZNAMKA MOBILNIH APARATOV						EGIPČ. BOG SONCA		
				PREBIVALEC NOVEGA SVETA						ZDRAVKO ČOLIČ		
				BOLEZEN ZARADI TOBAKA								
				AM. DRUŽABNI PLES								
								HR. IGRALKA INGE				
								KONICA				
SALEZI-JANSKI VESTNIK	STROJ ZA RAHLJANJE PREDIVA	BERA, ZBIRKA KIRURŠKI NOŽ					LETOVIŠČE V UKRAJINI					
							POTUJOČI GR. PEVEC					
TRAVA DRUGE KOŠNJE						REKA V ITALJI				KRAJEVNA SKUPNOST		
						VODNO VOZILO				SL. PEVEC VILI		
MESTO V BEOCJI V STAREM VEKU					REAKTIVNO LETALO				GRŠKA ČRKA			PROSTOR ZA DOTRAJANE STVARI
					ZBOR DEVTIH PEVCEV				KRALJ SIMONA			
NEKDANJI AVSTRJSKI SMUČAR HANS				ANGLEŠKO MOŠKO IME				SL. ATLET VLADIMIR				
				AM. IGRALKA HAYWORTH				ČEŠKA PRITRDILNICA				
DETEKTIV IZ ROMANOV AGATHE CHRISTIE							SIRSKI POLITIK HAFEZ AL					
							EST. ESTRADNI PEVEC					
ANGLEŠKI IGRALEC ROWAN									NEZN. LETEČI PREDMET			
									NOVAK ALENKA			
ITALJANSKI SPOLNIK			NAUK O SESTAVI ZEMELJSKIH PLASTI									
REKA V SIBIRJI			SVEČENIK FRIGIJSKE BOGINJE KIBELE					GL. MESTO STARE BABILONIJE OB EVFRATU				

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

- nagrada:** 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej: **MIRAN KOLENC**, Novo mesto.
- nagrada:** knjiga Andreja Raviera: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški: **REZKA RAUH**, Novo mesto.
- nagrada:** knjiga Terezija Bosca: Za vas živim (življenjepis sv. Janeza Boska): **ANDREJ POVŠE**, Otočec.
- nagrada:** knjiga Amadeja Brunata: Luč s tabora – Mirjam, mala Arabka: **ANTONIJA ŠEBALJ**, Rovte.
- nagrada:** rakovniška knjižica Berte Golob: V zrcalu evharistije: **LANA ZVER**, Novo mesto.

V VERŽEJ na oddih

V penzionu Mavrica*, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržaju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitev in rekreacijo.**

V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite, skupni prostori in igralnica pa nudijo možnost medsebojnega druženja.

DOBRODOŠLI!

Penzion Mavrica

Puščenjakova ulica 1, Veržej

Tel: 02 588 90 60

GSM: 051 370 377

penzionmavrica@siol.net

www.marianum.si

ČARNA SREČANJA

Sobota, 5. junij – VLAK PRIHODNOSTI
Rakovnik: ČARNO JEZERO
Informacije in prijave: Metod Ogorevc
Ankaran: ČARNO MORJE
Informacije in prijave: Jakob Trček

USKOVNIŠKI TEDNI ZA MLADINO

1. teden: 18.–24. julij
 2. teden: 25.–31. julij
 3. teden: 01.–07. avgust
Informacije in prijave:
 Marko Košnik, Jože Vidic

ŽELIMLJE – ULIČNA KOŠARKA ZA MINISTRANTE

8. maj (sobota), od 9.00 do 13. ure, v treh starostnih skupinah.
Informacije in prijave: Boštjan Jamnik

LJUBLJANA FUŽINE

15. maj (sobota) – FEŠTA NA FUŽINAH
Informacije: Marko Košnik

BLEĐ – MARIJIN DOM

27. junij – 02. julij: POČITNIŠKI TEDEN »Bled pod drobnogled«. Program je namenjen osnovnošolcem in srednješolcem.

05.–09. julij: POČITNIŠKO UČENJE TUJIH JEZIKOV: angleščina, italijanščina, nemščina in španščina. Program je namenjen osnovnošolcem od 10. leta naprej in srednješolcem.

11.–14. julij: POČITNICE ZA DRUŽINE.
Informacije in prijave: s. Majda Merzel

LJUBLJANA RAKOVNIK – Pomladanski romarski shod

Glej stran 22.

VERŽEJ – SREČANJE DRUŽIN

8. maj (sobota): Začetek ob 9.00, sklep okrog 16.00.
Informacija in prijave: Janez Krnc

DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE ZA DUHOVNE POKLICE in DRUGE

01.–03. julij: VERŽEJ
 08.–10. julij: KUREŠČEK
 Za obe skupini velja: začetek v četrtek ob 18.00 s sveto mašo. Sklep v soboto s kosilom.
Informacije in prijave: Ivan Turk

ŽELIMLJE – ŠPORTNO-DRUŽABNO SREČANJE Z MAŠO

nedelja, 16. 5. 2010; ob 11.00 sv. maša, piknik, športna tekmovanja. Organizira Društvo bivših salezijanskih gojencev don Bosko (DDB) in društvo Heres. Vljudno vabljeni!
 Za DDB Štefan Škafar: 040/894.146; stefanskafar@gmail.com
 Za društvo Heres Rok Rojko: 040/299.035; rok.rojko@gmail.com

OBISK SALEZIJANSKEGA ZAVODA NA REKI IN MARIJINEGA SVETIŠČA NA TRSATU

Romanje organizira Društvo don Bosko v soboto 11. septembra 2010. Avtobus iz Pomurja in s postanki v Mariboru, Celju in Ljubljani. Cena 30 €. Prijave in akontacije zbirajo: Jože Cerovšek: 041/223.340; jozef.cerovsek@gmail.com; vodja romanja Štefan Škafar: 040/894.146; stefanskafar@gmail.com

LOJZE GROZDE SLOVENSKI MUČENEC

Petek, 28. maj, ob 20.00 v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku.

O novem blaženem bo v pripravi na slovenski evharistični kongres predaval **mons. Stanislav Hočevar**, beograjski nadškof – pred škofovskim posvečenjem tudi postulator in vicepostulator v postopku za Grozdetovo beatifikacijo.

ORATORIJ 2010: PAZI, ČAS!

Podrobnosti: www.oratorij.net
 Kraji in datumi: www.oratorij.net/datumi

ROMANJE PO POTEH BOŽJEGA SLUŽABNIKA ANDREJA MAJCNA (2. del)

22. maj 2010 (sobota): Odhod: ob 7.00 z Rakovnika, vrnitev na Rakovnik ob 19.30. Smer potovanja: Rakovnik – Krško – Brežice – Kostanjevica na Krki – Novo mesto – Žužemberk – Želimlje – Rakovnik. K prijavi najprej vabljeni tisti, ki so se udeležili romanja po Majcnovih poteh I. Podroben spored bodo dobili vsi udeleženci romanja pravočasno.

Predvidena cena 21 € (prevoz, kosilo in stroški organizacije).
Informacije in prijave: Tone Ciglar

Info

Jure BABNIK, Rakovnik, Ljubljana, 01/42.71.342 ali 041/856.452, jure.babnik@salve.si
 Tone CIGLAR, Rakovnik, Ljubljana, 041/317.318, tone.ciglar@salve.si
 s. Marija IMPERL, Rakovnik, Ljubljana, 041/982.866, imperl.marija@gmail.com
 Boštjan JAMNIK, Sevnica, 031/486.554, bostjan.jamnik@rc.si
 Marko KOŠNIK, Rakovnik, Ljubljana, 051/337.556, marko.kosnik@salve.si
 Janez KRNC, Veržej, 041/357.640, janez.krnc@salve.si
 s. Majda MERZEL, Bled, 04/57.41.075 ali 031/417.189, majda.merzel@gmail.com
 Jakob TRČEK, Ankaran, 031/659.841, zupnija.ankaran@telemach.net
 Ivan TURK, Trstenik, 031/358.018, ivan.turk@salve.si
 Jože VIDIC, Cerknica, 041/728.293, milan.kavcnik@salve.si

Iz življenjepisa sv. Frančiška Saleškega (1567–1622) predstavljamo nekatere zanimivejše odlomke, s katerimi želimo ponazoriti življenje tega velikega duhovnega učitelja.

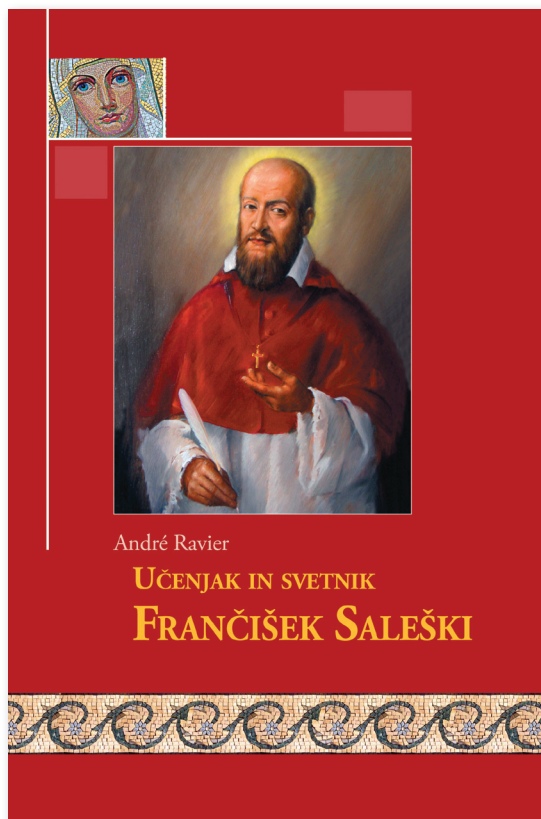

Umestitev ženevskega prošta

SEDAJ, KO JE POSTAL DUHOVNIK, SO GA lahko umestili kot prošta ženevskega kapitlja. Slovesnost je bila nekaj dni po božiču, vodil pa jo je škof. Ob tej priložnosti je Frančišek imel enega najpomembnejših govorov, pravi programski govor, ob katerem se je navdihoval ves čas svoje dejavnosti kot prošt, nato pa kot škof. In o čem je govoril? »Treba je ponovno osvojiti Ženevo.« In v kakšnem tonu? To je bil poziv k orožju – k duhovnemu orožju, seveda! – s takim žarom, da si je upal častitljive kanonike imenovati svoje hrabre sobojevnike. Da bomo prav razumeli presenečenje, ki ga je vzbudil ta govor, kjer je Frančišek nenadoma razkril svojo bistrino in voditeljsko drznost – prošt je za škofom druga oblast v škofiji – kakor tudi svoje apostolske poglede, se moramo poglobiti v ozračje v Annecyju ob koncu 16. stoletja. V Annecyju je bil ženevski kapitelj, kakor tudi knezoškof sam, v izgnanstvu, to je brez stolne cerkve in brez posesti. Želeli so si ponovno osvojiti mesto, ki je bilo kasneje osvobojeno izpod kalvinskega samozvanca. »Ponovno moramo osvojiti Ženevo,« te štiri besede so padle med poslušalce, ki so bili pripravljeni, da se vnamejo. Vse oči so se obrnile na govornika, ki je govoril stoje pred svojim visokim sedežem ... Tem užaloščenim možem je Frančišek navrgetel svoj poziv k boju. »Kaj bomo torej storili mi ženevski kanoniki?« V proštovem programu ni bilo nikakršnega dvomja: »Z ljubeznijo moramo razmajati ženevsko obzidje, z ljubeznijo ga moramo napasti, z ljubeznijo ga moramo ponovno osvojiti ... Ne predlagam vam ne železa, niti smodnika, katerega vonj nas spominja na peklenko peč ... Naj bo vaš tabor Božji tabor ... Z lakoto in žejo, ki jo bodo trpeli ne naši nasprotniki, ampak mi sami, bomo odbili sovražnika.« In takoj postavi vprašanje: »Hočete lahko metodo, da z naskokom zavzamemo mesto?« Govornik je potegnil svoj odgovor iz Svetega pisma: Ko je Holofernes napadel Betulijo, je pretrgal vodovod in postavil stražo pred vse vodnjake, od koder bi se mesto lahko odžejalo. Z Ženevo

moramo opraviti na enak način: »Vodovod, ki napaja in hrani tako rekoč vse vrste krivovercev, so zgledi pokvarjenih duhovnikov, dejanja in besede, z eno besedo, krivičnost vseh, posebno cerkvenih oseb. Po naši krivdi je Božje ime onečaščeno vsak dan med narodi.« Kanoniki sami morajo v lastnem kapitolu iskati krive duhovnike. »Z eno besedo, moram končati ta govor; mi moramo živeti po krščanskih pravilih, tako da bomo kanoniki, to je v skladu s pravili, in Božji otroci ne samo po imenu, temveč v resnici.« To je bila prenova, ki jo je napovedal tridentinski koncil. Tak bo tudi apostolski načrt Frančiška Saleškega skozi vse njegovo življenje.

A. Ravier: Učenjak in svetnik Frančišek Saleški

▲ Življenjepis sv. Frančiška Saleškega je izdala založba Salve, kjer knjigo lahko tudi dobite.

Evharistija

Božji dar za življenje

SLOVENSKI
EVHARISTIČNI KONGRES

Celje, nedelja, 13. junija 2010